A collective exhibition and beyond...

2022

coZZzmonautica

FOREST OF ANTENNAE

Pădurea Antenelor

COZZZMONAUTICA

Forest of Antennae

Supranumită Ochiul Cerului, Ochiul Celest al Chinei - radiotelescopul FAST situat în provincia Guizhou din SV Chinei este printre cele mai sensibile antene din lume. Aceasta antena a detectat peste 500 de pulsari noi, iar din Februarie 2020 un grup de cercetători internaționali au făcut primele observații SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence) de căutare a vieții extraterestre inteligente in univers cu ajutorul ei. În 14 iunie 2022 astronomi de la Universitatea Normală din Beijing au semnalat receptarea cu ajutorul radiotelescopului FAST a mai multe "cazuri posibile de urme tehnologice ale unor civilizații extraterestre din afara Terrei".

Cum putem întreține interese comune și păstra solidaritatea planetară în jurul unor preocupări extraterestre în acest moment critic de iminentă criză climaterică și încrâncenare geopolitică?

Cozzzmonautica lansează din Timișoara un apel către toate organismele și organizațiile din universul cunoscut și necunoscut în căutare de contact prietenos. Trăiți în nacela la domiciliu pe parcursul a 2 ani de pandemie globală, ne-am obișnuit cu atrofierea socială, cu senzația strictă de echo chamber online și de izolare în propriile universuri paralele, bule informaționale și dezinformationale dar și cu frica unui răspuns - care tinde sa transforme un 'first contact' in 'last contact'. Cu aceasta ocazie am simțit împreună-separat un dram din singuratatea cosmica.
Ce se intampla cand raspunsul e mult prea întârziat sau cand emițătoarele amuțesc? Cum arată azi imposibilitatea comunicarii, a pierderii mesajului, a destăinuirii chat boților care imita sentienta, a deteriorării mesajului ca parte din conținutul mesajului, sau a semnalului ajuns prea târziu? Ce ascunde Pădurea Antenelor? Dacă o antena pică în pădurea de antene și nimeni nu o aude, face vre-un sunet?

Nicknamed the Eye of the Sky, the Celestial Eye of China - the FAST radio telescope located in Guizhou Province in SW China is among the most sensitive antennas in the world. This antenna detected over 500 new pulsars, and in February 2020 a group of international researchers made the first SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence) observations to search for intelligent extra-terrestrial life in the universe with its help.
On June 14, 2022, astronomers at Beijing Normal University reported receiving with the FAST radio telescope several "possible cases of technological traces of extraterrestrial civilizations outside the Earth."

How can we maintain common interests and maintain global solidarity around extraterrestrial concerns at this critical time of impending climate crisis and geopolitical turmoil?

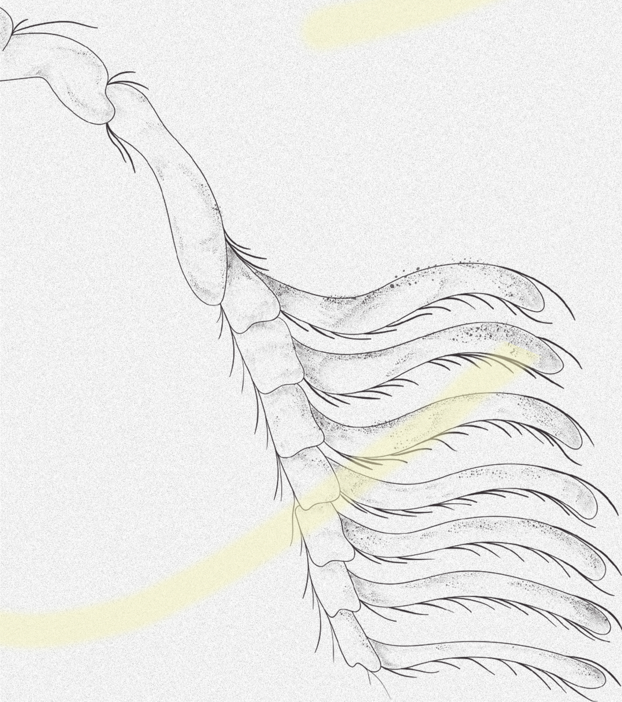
Cozzzmonautica launches from Timișoara an appeal to all bodies and organizations in the known and unknown universe in search of friendly contact. Living in the nacelle at home during 2 years of global pandemic, we have become accustomed to social atrophy, the strict feeling of online echo chamber and isolation in their own parallel universes, information and disinformation bubbles but also the fear of an answer - which tends to transform a 'first contact' into a 'last contact'. On this occasion we felt together/separately a touch of cosmic loneliness.
What happens when the answer comes too late or when the transmitters go silent? What does the impossibility of communication, of losing the message, of damaging the message as part of the content of the message, of the signal arriving too late, look like today? What does the Antenna Forest hide? If an antenna falls in the forest of antennae and no one hears it, does it make a sound?

Ștefan Tiron

cei care au creat Pădurea de Antene:

those who created the Forest of Antennae:

Andrea Mikyska
Andrei Arion
Alexandra Mocan
Alma Gyovai
Ana Kun & Mihai Drăgan
Claudia Chiriță
Cristian Eduard Drăgan
Csilla Bartus
Daria Pugachova
Ecological Gyre Theory
Gabriel Mager & Mălina Bratu
Hanna Husberg & Agata Marzecova
Ilie Duță
Irina Petrova Adamatzky
Maria Martelli & Silvia Moldovan
Marina Oprea
Magdalena Skrolecka
Mihai Zgondoiu
Mihaela Vasiliu
Minitremu Artcamp #7
Nava C2
Nicponiej Galeria
Pop Gavril
Timotei Drob
Vilmos Koter
Anamaria Borlan
Stanley Chan Qiufan
Andrew Adamatzky
Jörg Matthias Determann
Waka X
Erik Kun
Delikat Essen
Bogdan “Otaku” Gorgăneanu

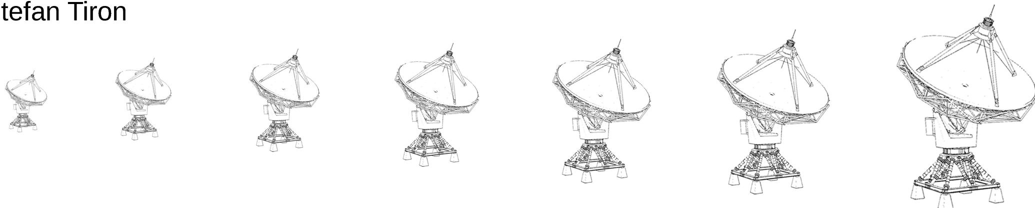
COZZZMONAUTICA

“Au spus că se vor întâmpla schimbări din partea
lor că cei avuţi vor împărţi averea tuturor
Că legile din univers vor fi şi pe pământ
cine nu le va respecta va fi ţărână-n vânt...
Nimeni nu va mai fi supusul unui oarecare
ce peste noapte-a devenit nemuritor şi tare
Va fi lumină pentru toţi şi bine-n toate cele!
Veniţi copii, bunici, nepoţi, să ne rugăm la stele!”

Mihai Constantinescu, Vin Extratereștrii
album Samba-Samba 1995, Electrecord CAT

“Cum putem întreține interese comune și păstra solidaritatea planetară care se destramă pe zi ce trece în jurul unor preocupări şi perspective extraterestre pacifiste în acest moment critic de iminentă criză climaterică și încrâncenare geopolitică?
„Pădurea Antenelor” pe de-o parte înregistrează o receptivitate planetara și extraplanetară sporită și antrenată de schimbări și alterări ineluctabile față de care nimeni și nimic nu poate rămâne indiferent și pe de alta parte măsoară ‘singurătatea cosmică’ şi indiferenţa unui univers care nu e pentru noi.
Cultura populară a antropomorfizat aceşti ‘omuleţi verzi’ sau eventualele civilizaţii galactice, însă tot ea le-a înzestrat cu antene. Imaginarul acesta de sorginte SF ne spune ca cineva acolo transmite, sau cel puţin simte.
Putem spune că aceasta caracteristică sentientă, non-umană, aproape insectilă – a antenelor– admite xeno-sensibilitatea şi iată - o subiectivitate non-fenomenologică la care noi oamenii nu avem acces decât cu ajutorul unui instrumentar sofisticat capabil să acceseze intervaluri de timp dincolo de atenţia umană. Până și înregistrarea distorsiunii provocate de cele mai înfiorătoare obiecte din univers – găurile negre a necesitat transformarea planetei într-o antenă imensă.
Cozzzmonautica canalizează atenţia la transformările din jur și merge pe urmele prieteniei dintre astronomul american Carl Sagan și savantul sovietic Iosif Şklovski, o prietenie bazată pe căutarea SETI și posibilitatea unei deschideri către spaţiul sideral într-o lume nu doar bipolară ci multipolară și multicivilizaţională.”
- Ștefan Tiron

24 de artiste/artiști/artistx/grup de artiști ne populează temporar spațiul prin artefactele lor, transformându-l într-o stație de căutare și comunicare cu inteligențe extraterestre.
Fie că îmbrățișează teorii speculative despre implanturi care îți stimulează producția artistică, sau abordează subiecte precum impactul antropocenului, conștientizând momentul actual de ruptură cu planeta noastră, ori descriu fenomene misterioase - prin lucrările lor descoperim complexități omniprezente și interconexiuni profunde.

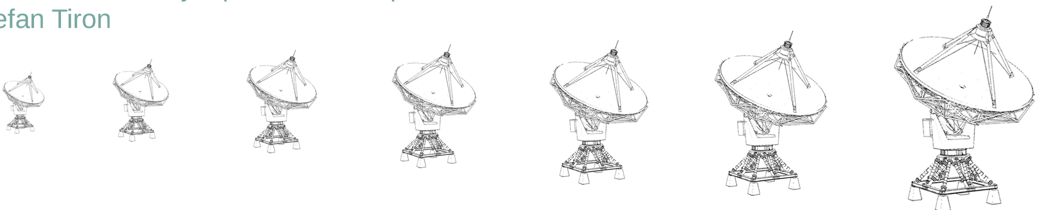
COZZZMONAUTICA

"They said changes will happen on their part
That the wealthy will share their wealth to all
That the laws of the universe will also be on earth
whoever does not respect them will be dust in the wind…
No one will be subjected to anyone who overnight became immortal and strong
There will be light for all and good in all things!
Come children, grandparents, grandchildren, let's pray to the stars!"

Mihai Constantinescu, The aliens are coming, Samba-Samba album, 1995, Electrecord CAT

“How can we maintain common interests and preserve the planetary solidarity that is collapsing day by day around pacifist extraterrestrial concerns and perspectives at this critical moment of impending climate crisis and geopolitical entanglement?
"Forest of Antennas" on the one hand records an increased planetary and extraplanetary receptivity driven by ineluctable changes and alterations to which no one and nothing can remain indifferent and on the other hand it measures the "cosmic loneliness" and indifference of a universe that is not for us.
Popular culture anthropomorphized these 'green men' or possible galactic civilizations, but it also endowed them with antennae. This imaginary of SF origins tells us that someone there is transmitting, or at least feeling. We can say that this sentient, non-human, almost insectile characteristic - of the antennae - admits xeno-sensitivity, and here it is - a non-phenomenological subjectivity, to which us humans have access only with the help of sophisticated instrumentation capable of accessing time intervals beyond human attention. Even recording the distortion caused by the creepiest objects in the universe – black holes – required turning the planet into a huge antenna.
Cozzzmonautica focuses on the transformations around and follows in the footsteps of the friendship between the American astronomer Carl Sagan and the Soviet scientist Iosif Shklovski, a friendship based on the search for SETI and the possibility of an opening to outer space, in a world that is not only bipolar but multipolar and multi civilizational."
- Ștefan Tiron

24 artists/artists/artistx/group of artists temporarily populate our space with their artifacts, turning it into a search and communication station with extraterrestrial intelligence. Whether they embrace speculative theories about implants that stimulate your artistic production, or address topics such as the impact of the Anthropocene, aware of the current moment of rupture with our planet, or describe mysterious phenomena - we discover omnipresent complexities and deep interconnections through their works.

Andrea Mikyska

THE SACRED SOUND

Proiectul Sacred Sound prezintă o discuție vizuală despre capacitatea copacilor de a comunica prin rețelele de ciuperci micorize. La fel ca majoritatea plantelor, copacii au relații simbiotice cu ciupercile care trăiesc pe rădăcinile lor. Rețeaua de micoriză funcționează la scară uriașă și a fost asemănată cu un internet subteran care conectează păduri întregi. Folosind tehnici narative, proiectul spune o poveste care reflectă alienarea și o revenire rezultată la contact, comunicare și înțelegere.

The Sacred Sound project presents a visual discussion of trees' ability to communicate through mycorrhizal fungi networks. Like most plants, trees have symbiotic relationships with the fungi that live on their roots. The mycorrhizal network functions on a huge scale and has been likened to an underground internet that connects entire forests. Using narrative techniques, the project tells a story that reflects alienation and a resulting return to contact, communication, and understanding.

ANDREA MIKYSKA

THE SACRED SOUND

we have to live long
enough to receive
a response back

A PLACE FOR CERCI

A place for Cerci este o lucrare care pornește de la mitul că gândacii de bucătărie pot să supraviețuiască unei explozii nucleare. Acest lucru este fals așa că am vrut să le pun la dispoziție un adăpost care capătă forma unui preș blindat. După calamitate, gândacii pot să iasă de sub preș așa cum ar face-o în mod natural într-o zi obișnuită. Cele trei apendice ascuțite sunt excrescențe organice inspirate de antenele numite cerci ale gândacului de bucătărie. Cerci este pluralul de la cercus și seamănă cu numele Circe (origine greacă). Prin personificare, Cerci capătă natură umană, și le dă gândacilor un statut de creatură sensibilă care gândește și simte mai mult decât niște instincte de supraviețuire. Cerci devine un lider metaforic care menține ordinea și siguranța comunității pe care o conduce, exact așa cum cerci ca organ al gândacilor, îi ajută să se orienteze și să se ferească de pericole.

A place for Cerci plays with the myth that cockroaches can survive a nuclear blast. This is false so I wanted to provide them with a safe haven that comes in the shape of an armored doormat. After the calamity passes, the cockroaches can just crawl out from underneath the doormat like they naturally would. The three sharp appendages are organic growths inspired by the cerci of the cockroach. Cerci is the plural for cercus and it resembles the name of Circe (Greek origin). Through personification, Cerci becomes human in nature, giving the cockroaches have a feel for what it is to be considered a sentient creature. Cerci becomes a metaphorical leader that keeps the swarm safe, exactly like the cerci as sensory organs help cockroaches stay away from danger.

A PLACE FOR CERCI

Alexandra Mocan

WE HAVE TO LIVE LONG ENOUGH TO RECEIVE A RESPONSE BACK

Bannerul propus e un statement pentru timpii fragili în care trăim, aluzie la degenerarea planetei pe care o locuim și implicit – nesiguranța speciei.
Tricotajul e unul din hobbyurile casnice care a recâștigat popularitate în pandemie, acest timp despre care se spune că a fost un prilej pentru indivizi să reflecte asupra existenței. Dar cum s-a reflectat mai exact asupra a ceea ce e in jurul nostru; cât de conștienți suntem că această gură de aer din propria bulă nu ne-a întors înapoi mai responsabili în lume?
Unde se întoarce ecoul trimis în afara noastră când noi nu vom mai fi?
Totodată, tricotajul e o practică ce are abilitatea de a traduce prin ochiurile sale informația binară - în cazul de față - arbordând un text, care în loc să transmită date statistice despre noi, transmite o îngrijoarare colectivă și în același timp un status al pragului instabil în care ne aflăm ca evoluție, preluând (mai mult sau mai puțin) modelul vizual al mesajului Arecibo trimis în spațiu în 1974 și imitând pixelii computerelor. Dacă există ceva dincolo de noi, s-ar putea să nu ajungem să aflăm vreodată, cu atât mai mult cu cât ne auto-sabotăm speranța vieții.
Antenele radio folosite pe post de ace de tricotat în realizarea bannerului, ca acțiune de a faclita în mod simbolic șansa unei mai bune transmiteri a mesajului. (în mod evident, lucrarea își imbratișează destinul absurd de a nu putea să îndeplinească rolul asumat simbolic)

The proposed banner is a statement for the fragile times we live in, alluding to the degeneration of the planet we inhabit, and implicitly – the threatening dangers that our species might face.
Knitting is one of the domestic hobbies that regained popularity in the pandemic – a period considered to be a chance for individuals to reflect upon existence. But how exactly have we reflected on what's around us and how aware are we that this breath of air from our own bubble hasn't turned us back more responsible into the world?
Where does the echo return when we will not be any more around?
At the same time, knitting is a practice that has the ability to translate binary information - in this case - through its stitches that build together a text, which instead of conveying statistical data about us, conveys a collective concern and at the same time a status of the unstable threshold we find ourselves in as an evolution, taking up (more or less) the visual pattern of the Arecibo message
sent into space in 1974 and pixel art. If there is something beyond us, we may never get to find out, especially when we sabotage our humankind and surroundings.
The radio antennas were used as knitting needles in the making of the banner, as a symbolic facilitator for the delivery of the
message outside. (the work obviously embraces an absurd destiny of not being able to fulfill its assumed symbolic role)

we have to live long
enough to receive
a response back
WE HAVE TO LIVE LONG ENOUGH TO RECEIVE A RESPONSE BACK

Obiectul-geantă este realizat de la zero din carton reciclat, plastic şi folie de aluminiu (Pământul a epuizat majoritatea resurselor naturale din cauza poluării).
Aceasta adăposteşte “mostre” curioase, care urmează a fi cercetate pe nava-mamă - o sticluţă, o lupă rudimentară şi o bucată dintr-o mănăstire de măicuţe. Pe lângă cele trei vestigii, s-a recoltat şi o bucată din ecosistemul extraterestru pentru o analiză mai atentă a modului de trai a unei posibil promiţătoare civilizaţii.

The backpack-object is made from scratch from recycled cardboard, plastic and tinfoil (The Earth exhausted most of its natural resources because of pollution).
It contains eerie samples which will soon be investigated on the mothership – a small bottle, a rudimentary magnifying glass and a piece of a monastery of nuns. In addition to the three artifacts, there were collected parts of the alien ecosystem for a more in depth analysis of the way of living of a possibly promising civilization.

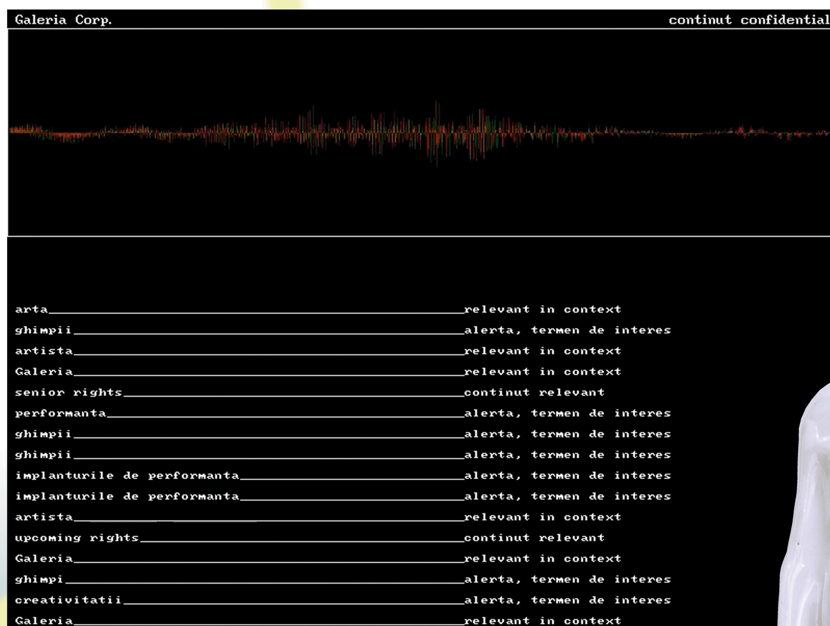
PACK-UP, NO BACK-UP

GHIMPI

Ghimpi este o lucrare colaborativă despre un viitor posibil unde orice domeniu este dominat de câte o corporație, inclusiv lumea artei. Ghimpii sunt implanturile de substituție hormonală (folosite în prezent în tratarea simptomelor menopauzei) modificate pentru a spori productivitatea. Lucrarea video este o critică transparentă a consumerismului și a culturii creșterii continue, în care suprasolicitatea și auto-exploatarea sunt glorificate și recomandate ca fiind singura cale de a „reuși” în lumea a artei din prezent. Este o privire spre viitorul (apropiat) al exploatării, unde corporațiile controlează capacitățile fizice și psihice ale unei persoane pentru a crește producția.

Ghimpi (thorns) is a collaborative work about a possible future where there's a corporation dominating every field, including the art world. The thorns are hormone replacement implants (presently used in the management of menopause) modified to enhance productivity. The video work is a transparent criticism of consumerism and hustle culture, in which overwork and self exploitation are glorified and recommended as the only way to "make it" in the art world today. The work is a glance into the (near) future of exploitation, as corporations increase production by controlling a person's physical and mental capabilities.

Galeria Corp.
CONȚINUT CONFIDENȚIAL

ÎNREGISTRARE
10.05.2100.12:35

– Salut, ce mai faci? Ești *OK*? Ia uite ce-am cumpărat de la magazinul de donații. E multă artă acolo, ai văzut? Chiar mă gândeam să donez o pictură acolo, sau un desen. Îs curioasă dacă s-ar vinde. Dar nu știu dacă să anunț că am plasat-o sau să las să se întâmple natural. Până ună-alta le-am făcut vânzare. Statueta asta, parcă e o femeie într-un costum de ceramică. Poate o folosesc în instalație. Poate ar trebui să nu mai cumpăr toate prostiile. Hehe. Auzi, să vezi fază: M-am trezit azi dimineață cu 10 minute înainte de a se porni ghimpii. Urma să mă întâlnesc cu o artistă, și am vrut să-mi iau un timp pentru mine. Mi s-a lăudat că și-a renegociat contractul cu Galeria sub secțiunea *senior rights*, și că nu mai trebuie să aibă 14 ore de performanță pe zi. Au programat-o să-i neutralizeze ghimpii imediat după semnarea noului contract. Sau anexă, sau ce era. A trecut printr-o poartă ca alea de la aeroport, și gata, au neutralizat ghimpii. Fantastic, bre, avansul tehnologic…

relevant în context 0.08
alertă, termen de interes 0.41
relevant în context 0.43
relevant în context 0.52 / conținut relevant 0.54
alertă, termen de interes 0.41 / alertă, termen de interes 1.01
alertă, termen de interes 1.11

– Ai observat că de câte ori te referi la implanturile de performanță le asociezi cu durerea sau disconfortul? Dacă te gândești că reglează ritmul circadian și cresc productivitatea, atunci vei putea să le dai o conotație pozitivă. Gen, eu așa mă gândesc la ale mele. În fond, implanturile ne țin treze, active, binedispuse și asta ne permite să creăm 14 ore pe zi. Implanturile de performanță te fac să fii o artistă vizionară. Tu ai zis asta când ai semnat *upcoming rights* cu Galeria. Erai foarte încântată. Ce s-a întâmplat?

alertă, termen de interes 1.17
alertă, termen de interes 1.36 / relevant în context 1.37
conținut relevant 1.40 / relevant în context 1.41

– Da, da. Ai dreptate. Erai acolo când am semnat? Nu mai știu. O să încerc să am o atitudine mai pozitivă când vine vorba de ghimpi. Implanturi. În fine. Nu despre asta voiam să vorbim azi.

alertă, termen de interes 1.53

– Auzi. Ți se pare prea îngustă definiția creativității din contractul tău cu Galeria? Știi că va deveni mai largă atunci când și expunerea ta pe piața de artă va fi mai mare. Când treci de la *upcoming rights* la *mid career rights*. Atunci cele 14 ore includ și ședințele de terapie, și meditația și exercițiile fizice și munca domestică… Încă o asistentă pe lângă mine. O asistentă la asistentă. Hehe. Acum serios: rolul contractelor nu este să definească gen ce poate fi sau nu artă, ci ce poate fi sau nu acoperit contractual. De aia se folosesc termeni gen creativitate, performanță și alții, care-s mai puțin, volatili. Până la semnarea noului contract poți negocia anexe pentru copii, animale de companie și spitalizare. Poți să și introduci noi anexe, gen cazuri de forță majoră, pandemii, războaie, foamete, mai știu eu ce.

alertă, termen de interes 2.01 / relevant în context 2.02
alertă, termen de interes 2.06
conținut relevant 2.08 / conținut relevant 2.09
relevant în context 2.27
alertă, termen de interes 2.32
alertă, termen de interes 2.33

– Da, da. Ai dreptate, clar. Mi s-au explicat toate astea când am semnat contractul. Serios, sunt recunoscătoare pentru colaborarea noastră! Chiar dacă m-am întrebat o vreme de ce am nevoie de o asistentă, acum mi se pare foarte constructiv dialogul ăsta continuu. Nu sunt frustrată cu ce-am semnat, doar că experiența implanturilor nu e cea mai bună. Dau tot felul de erori… mă scoală la miezul nopții, eliberează adrenalină sau ce știu eu ce hormon când sunt pe punctul să adorm, sau când lucrez ceva minuțios. Uneori folosesc meditația sau somnul pentru a-mi gestiona trăirile, ideile. Implanturile se gândesc că io trag mâța de coadă. În fine, cred că după 2 ani de la intervenție am trecut binișor de perioada de ajustare menționată în contract. Adică literalmente stau pe ghimpi! În fine… nu despre asta voiam să vorbim azi.

alertă, termen de interes 2.40

– Sesizează și tu în aplicație. Nu știu, ale mele merg bine. Înainte de implanturi cum dormeai?

– Bine, *OK*, poate nu sunt implanturile. Poate îs io de vină de fiecare dată. Hai, te rog, chiar nu vreau să discut despre asta. Vorbim de mai bine de jumătate de oră,

GHIMPI

acuș e prânzul. Acuși e vernisajul și eu tot nu mă simt pregătită să dau ochii cu lumea. Nu cred că ce am făcut este prea *OK*. Simt că nu am avut destul timp să mă gândesc la instalația asta. Ceva îmi scapă. Nu sunt anxietățile mele obișnuite, chiar cred că m-am cam zorit și ar trebui să am mai mult timp de reflecție. Vezi că n-am anunțat Galeria în legătură cu îndoielile astea, te rog să n-o faci, până nu mă decid într-un fel sau altul. Nu știu ce obligații contractuale ai tu, dar te rog ca pe o colegă.

relevant în context 4.04

relevant în context 4.26

– Hei, eu lucrez pentru tine! Nu comunic niciodată Galeriei ceea ce discutăm noi aici. E raportul ăla de lucru pe care-l semnezi și tu… chiar am întrebat la Galerie dacă trebuie să înregistrez interacțiunile… știi cum e, unele personaje pot fi abuzive cu asistentele/asistenții lor. Mi-au zis să nu-mi fac griji, sunt prevăzute măsuri de precauție, dar n-am primit detalii în legătură cu ele.

relevant în context 4.39

relevant în context 4.47

– Aha. Bine de știut. O să întreb și eu la următoarea întâlnire. *OK*, mersi fain. *OK*, deci instalația e gata, mă tot uit la ea, dar simt că nu pot s-o cuprind, știi ce zic? La nivel de concept, simt că nu am luat în calcul toate posibilitățile.
– Păi, și ce se poate întâmpla dacă rămâne așa?
– Multe chestii care n-aș vrea să se întâmple. Poate că sufăr de orbu' găinii. Poate mă fac de mirul lumii. Cineva mi-a zis la o expoziție că-s *old school*. Auzi la el, *old school*. Ce dracu înseamnă asta?

GHIMPI

– *OK*, dar asta e prima expoziție de când ai semnatul contractul, nu?
– Of. Da. Prima în 2 ani. M-am lungit, știu. Am amânat, refuzat, negociat. De aia am asistentă. Ca să mă ajuți. Știu că e neobișnuit să asiști pe cineva în primii ani. Simt că ar trebui să-ți cer scuze că nu-s mai mare brânză. Să știi că sunt foarte mulțumită de relația noastră. Chiar cred că mă ajuți cu multe chestii. Mulțam fain-frumos. Cred că ești o artistă bună și sper să poți să investești mai mult timp în propria ta practică, cât de curând. Of. Una peste alta, simt că nu sunt gata nici acum și că m-am grăbit. Și nu văd de ce ar trebui toată lumea să producă în același ritm. Pentru unele e mai ușor – artista asta cu care m-am văzut zicea că ea n-a avut probleme să facă o personală pe an și să contribuie în alte expoziții de grup. Îți dai seama că a prins alte vremuri, când Liga Artiștilor Liberi era pe val și Galeria abia se corporatiza. Tot timpul zice chestii gen fac creație, o personală, m-am simțit inspirată, bla, bla. Dar până la urmă, cinste ei că a putut și poate. Dar eu nu pot. Asta e. Poate asta înseamnă că o să mai stau pe rahatul ăsta de contract încă 10 ani. Na, asta e, ce să-i fac.

relevant în context 6.03

relevant în context 6.24

mențiune entitate perturbatoare 6.36
relevant în context 6.38

– Nu cred că te mai țin ăștia pe *upcoming* 10 ani. *No offense*, da-i prea de tot.

conținut relevant 6.39

– Mi-e ciudă că poate am renunțat prea ușor la niște libertăți când am semnat *upcoming rights*. Inclusiv asta, că Galeria numește contractele drepturi, mi se pare un soi de perversitate.

conținut relevant 7.00 / conținut relevant 7.09

– Poate discuția asta ar trebui să o ai gen cu terapeuta ta? Pare mai degrabă ceva cu care ea te-ar putea ajuta?
– Știu ce zici. Dar sunt suspicioasă acum – e o terapeută nouă, tot prin Galerie, zice că înregistrările sesiunilor sunt doar pentru dosarele ei, în caz că se întâmplă ceva. Asta zice ea. Ce să se întâmple? A fost destul să zică asta ca eu să mă gândesc la scurgeri de informații, șantaj, asasinate etc.

relevant în context 7.13

alertă, termen de interes 7.44

– *OMG*. Asasinate?! În Uniune? *Seriously*? Astea-s zvonuri, că asasinează artiști ca să le crească cota. Îs poante. *Sheesh*. Degeaba omori artiști slabi, știi ce zic, care n-au operă. N-ai la ce să crești cota. Și dacă-s buni, de ce dracu i-ai omorî, când mai e de muls pe ei. Deci n-are niciun sens ce zici, acum, serios. *OK, whatever.* Hai să ne adunăm și să vedem cu instalația aia ce e de făcut.
– Mai avem un pic.

alertă, termen de interes 7.49 / alertă, termen de interes 7.51

relevant în context 7.57

relevant în context 7.59

SFÂRȘIT ÎNREGISTRARE

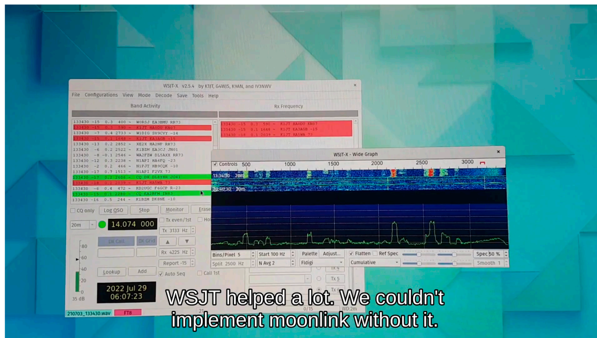
ANA KUN & MIHAI DRAGAN

Claudia Chiriță

MOONLINK

"moonlink" este un reportaj despre o rețea de antene care operează în București și Kyiv. Rețeaua se bazează pe tehnologia Earth-Moon-Earth și folosește antenele satelit vechi care împînzesc cele două orașe înfrățite. Reportajul, filmat cu telefonul mobil, urmărește povestea rețelei spusă de inginerii și partenerii care conduc proiectul: moonlink a apărut în București în timpul pandemiei ca o rețea de cartier de dimensiuni mici, însă dezvoltarea ei a fost alimentată în ultimele luni de războiul din Ucraina. Pădurea de antene cuprinde acum mii de dispozitive receptoare și sute de dispozitive transmițătoare. Dacă la început rețeaua era doar o comunitate de tineri pasionați de comunicații radio, acum moonlink reprezintă o mișcare socială anticapitalistă, pentru descentralizare digitală și tehnologică, pentru protecția mediului înconjurător prin refolosirea infrastructurii și tehnologiei vechi, dar și pentru apropierea comunităților din București și Kyiv. Coloana sonoră este semnată de p1ne tree (Vitaly Yankovy).

'moonlink' is a mini documentary on a network of antennae operating in Bucharest and Kyiv. The network is based on the Earth-Moon-Earth technology and uses old satellite dishes scattered throughout the twin cities. The documentary, filmed on a phone, follows the story of the network as told by its managers and engineers: moonlink first appeared in Bucharest during the pandemic as a small neighbourhood network, but its development has been fuelled in the past months by the war in Ukraine. The forest of antennae now comprises thousands of receiving devices and hundreds of emitting devices. If in the beginning the network was just a community of young radio-comms aficionados, now moonlink has become a social movement: an anticapitalist movement, fighting for digital and technological decentralisation, for environmental protection through the reuse of infrastructure and old technology, but also for bringing closer the communities in Bucharest and Kyiv. The soundtrack is signed by p1ne tree (Vitaly Yankovy).

CLAUDIA CHIRITA

MOONLINK

moonlink

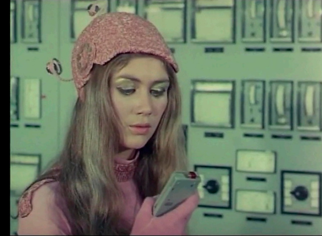

Cristian Eduard Drăganv

AD ASTRA PER ASPERA

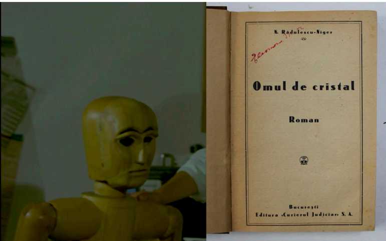

S-a furat o bombă (r. Ion Popescu Gopo, 1962)

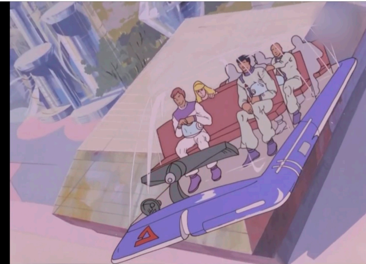
Elixirul tinereții (r. Gheorghe Naghi, 1975)

Another noteworthy sequence is from the beginning of the movie.

Galax, omul păpușă (r. Ion Popescu Gopo, 1983)

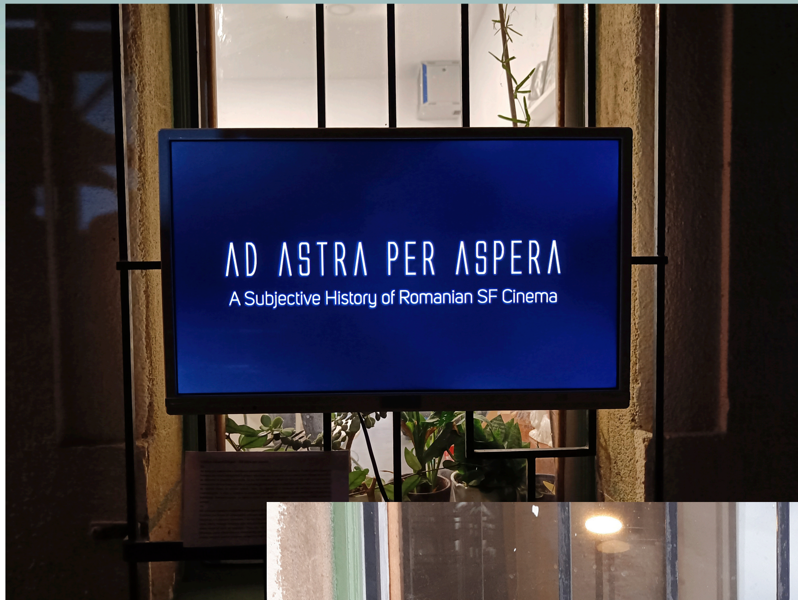
To my knowledge, the earliest example is to be found in N. Rădulescu-Niger's 1930 novel *The Crystal Man*.

Misiunea spațială Delta (r. M. Toia & C. Cazan, 1984)

Ad astra per aspera este o introducere subiectivă în istoria filmului SF românesc. Pe de-o parte, folosește formatul de critică videografică în scopuri educative, iar de pe altă parte videoul este înțesat de tot felul de deturnări și anecdote personale. Eu nu mă consider un istoric de film, ci mai mult un scormonitor, cernind prin diverse baze de date și ocazional găsind artefacte excepționale. Video eseul acesta a apărut ca rezultat direct al acestui proces. Deci, nu reprezintă o încercare de alcătuire a unui canon cinematografic, ci doar o scoatere la lumină a unor producții cinematografice extrem de interesante și îndrăznețe. Demersul acesta va rămâne mereu un work in progress, supus unui nesfârșit proces de acreție.

Ad astra per aspera is a subjective investigation of the history of Romanian SF Cinema. On the one hand, it utilizes the format of videographic criticism, while on the other hand the video is packed full of various hijackings and personal anecdotes. I do not think of myself as a film historian, but rather a scavenger of sorts, sifting through immense data sets and sometimes finding unique artefacts. This video essay is a direct result of such an operation. Thus, the end goal is not to establish a cinematic canon but to showcase some rather obscure, entertaining, and thought-provoking films. This endeavour will perhaps always remain a work in progress, subject to a continual accretion process.

AD ASTRA PER ASPERA

Pași spre lună (r. Ion Popescu Gopo, 1964)

Scurtă istorie (r. Ion Popescu Gopo, 1956)

Gopo's feature films always seem live action versions of his animations.

Proiectul întruchipează conceptul de ‹ pseudopode ›, care sunt piciorușele false cu care amiba se poate deplasa asemena unor brațe fantomă. Pseudopodia reprezintă transformarea prin mișcare, iar prin membrane le atribui diferitele idei brațelor, care reflecta asupra problemelor de schimbare, deteriorare și adaptabilitate din biodiversitate și Antropocen. Reunesc puterea imaginației și a informațiilor bazate pe realitate pentru a le folosi ca instrument de practică speculativă critică, în care sunt examinate întâmplări recente și se pun întrebări cu privire la viitorul umanității, al climei și al ecosistemului. Conectând fenomenele naturale, ciudat existente ale Peșterii Movile (o peșteră descoperită în 1986 în România lângă Mangalia, unică în lume pentru ecosistemul descoperit în interiorul ei) și conceptul de oraș THE LINE (este o revoluție civilizațională care pune oamenii pe primul loc, oferind o experiență de viață urbană fără precedent, păstrând în același timp natura înconjurătoare. Acesta redefinește conceptul de dezvoltare urbană și cum ar trebui să arate orașele viitorului), generează o întrebare: în ce mod trebuie să ne transformăm pentru a ne adapta la conceptele unui viitor strălucitor, structuri de oraș și arhitecturi moderne sau tehnologii industriale concepute pentru a trăi?

The project embodies the concept of a ‹ pseudopodia ›, which is an amoeboid cell that moves with the help of ghost arm-like projections. Pseudopodia represents transformation through movement, and through its membrane I connect the different flowing ‹ arm-ideas › to reflect on the problems of change, damage and adaptability within biodiversity and the Anthropocene.
Bringing together the power of imagination and reality based information to use it as a tool for critical speculative practice, in which recent happenings are examined and questions are asked regarding the future of humanity, of climate and of the ecosystem.
Connecting the oddly existing natural phenomena of the Movile Cave and THE LINE city concept, generates a question: in which way do we need to transform to adapt to the concepts of a shiny future city structures and modern- tech- industrial architectures designed for a living?

CSILLA BARTUS

PSEUDOPODIA

Microcosmos este un proiect documentar despre viața în cartierul post-sovietic Polovky din Poltava, Ucraina, la sfârșitul anului 2021. Artistul explorează cartierul în calitate de astronaut. Ea vorbește cu locuitorii Polovky despre visele, viața și amintirile lor din copilărie în aceste curți. După întâlniri, artistul susține un performance pe un stadion din apropiere și își lansează simbolic visele în spațiu.

Curtea este un model al universului.
Oamenii sunt ca planetele în ea; fiecare are orbita lui.
Microcosmosul se formează și se împletește, iar stelele se nasc și se sting.
Și fiecare oraș din Ucraina are curtea sa - microcosmosul său.
Spune-mi despre curtea ta; spune-mi despre visul tău.
O vom lansa în cer.
Eu fac parte din cosmos,
exact ca tine.

Microcosmos is a documentary project about life in the post-Soviet neighborhood Polovky in Poltava, Ukraine, at the end of 2021. The artist explores the neighborhood as an astronaut. She talks with the Polovky residents about their dreams, life and memories of their childhood in these yards. After the encounters, the artist performs at the stadium and symbolically launches their dreams into space.

The yard is a model of the universe.
People are like planets in it; each has its orbit.
Microcosmos form and intertwine, and stars are born and go out.
And every city in Ukraine has its courtyard — its microcosmos.
Tell me about your yard; tell me about your dream.
We will launch it into the sky.
I am a part of the cosmos,
just like you.

MICROCOSMOS

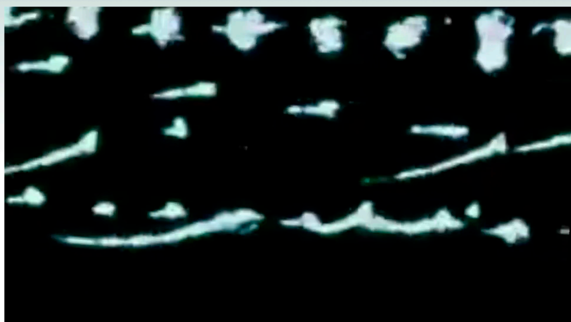
to make some planet out of it.

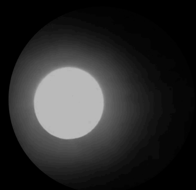

IN MY MIND THERE ARE ALWAYS TWO

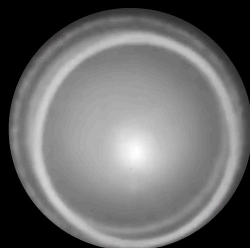

emitting a ghostly glow

În mintea mea există întotdeauna două - este o investigație speculativă și bântuitoare a unui fenomen vizual unic găsit în Australia regională, cel al luminii Min Min. Această lucrare video iese dintr-o fascinație continuă pentru comunicare, peisaje și inexplicabilul.

In my mind there are always two is a speculative and hauntological investigation of a unique visual phenomenon found in regional Australia, that of the Min Min light. This video work emerges from an ongoing fascination with communication, landscapes and the unexplained.

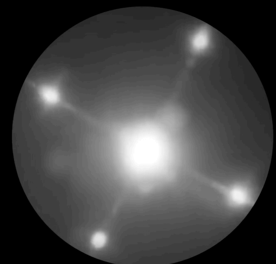
the Min Min
a message from somewhere beyond.

IN MY MIND THERE ARE ALWAYS TWO

it is night time in outback Australia

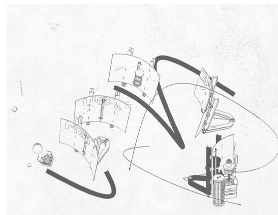

orbs of light
dancing in some strange, unknown choreography

Ca să le arate oamenilor cum se folosește focul, Prometeu trebuia să ardă. Toate drumurile duc la revoluție. Există două feluri de monștri - reali și de pluș. Ambele create de om. Lucrarea de față nu are o natură statică, ci una proteică, putând fi privită, citită și înțeleasă din mai multe unghiuri. Copiii nu le iartă adulților că i-au lăsat să crească. Revoluția coboară sub pământ și acoperă lumea în întuneric.

To show people how to use fire, Prometheus had to burn. All roads lead to revolution. There are two kinds of monsters - real and stuffed. Both human made. The present work does not have a static nature, but a protean one, which can be viewed, read and understood from different angles. Children will not forgive adults for letting them grow up. The revolution descends underground and covers the world in darkness.

Cea mai lungă zi din istoria comunismului, ne povestesc istoricii, avusese loc pe 10 februarie 1923, când Iosif Vissarionovici Stalin l-a trădat pe Vladimir Ilici Lenin.

Stalin era în vizită la conacul Gorki, locul de refugiu al lui Lenin. Era îngrijorat de soarta prietenului său, care suferise un atac cerebral. Bucătăria mirosea frumos, iar tejghelele erau pline de farfurii cu plăcintă. Nadejda Krupskaia, soția lui Lenin, le-a făcut plăcintă de curmale de Siberia. Stalin s-a așezat la o masă pe care erau mai multe farfurii cu plăcintă de curmale de Siberia. Era mâncarea lui preferată. De cealaltă parte a mesei, într-un scaun cu rotile, era Lenin. Nadejda a spus- *acum o să mâncăm pentru poporul sovietic*, și, pentru că Lenin era semiparalizat, a tăiat cu un cuțit plăcinta din farfuria sa în felii egale. O felie a mâncat ea, o felie a lăsat pentru Lenin și una pentru Stalin, apoi a început să taie restul plăcintelor în felii egale, pentru poporul sovietic.

Când a terminat de tăiat, a văzut că Stalin nu s-a atins de felia sa, în schimb o mâncase pe a lui Lenin, iar câteva din farfuriile poporului sovietic erau goale. Nadejda i-a aruncat o privire dezaprobatoare, dar Stalin se lingea pe degete și se uita în ochii lui Lenin, căruia îi atârna un firicel de salivă în colțul gurii. Stalin, schițând un surâs, s-a ridicat de la masă și a șters firicelul cu o batistă.

Când a primit vestea morții lui Lenin, Stalin mânca plăcintă de curmale de Siberia.

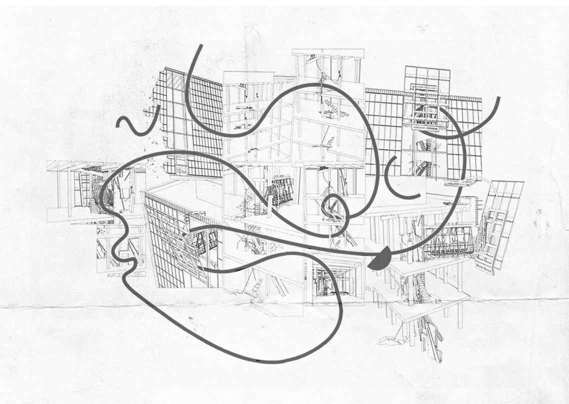
Când a pus stăpânire pe URSS (și, de altfel, la toate întâlnirile de partid), Stalin mânca plăcintă de curmale de Siberia. Nu numai corpul i s-a lățit, ci și umbra, iar, după un timp, numai umbra, astfel încât ajunsese să acopere întreaga lume sovietică, iar oamenii aplaudau când îl vedeau nu pentru că îl iubeau, ci pentru că sperau ca fâlfâitul palmelor o să-i alunge sau măcar micșoreze umbra și astfel va readuce soarele pe cer.

În 1932, în orașul Cernobîl, Myroslava Karmazin, 10 ani, nu era pregătită să abandoneze visul de-a deveni cea mai importantă inventatoare din spațiul sovietic și scuipa portretul lui Iosif Vissarionovici Stalin, ștergându-l cu o batistă.

La fereastră, un nor plumburiu aducea foamete și genocid. Myroslava stătea pe canapea între trupurile neînsuflețite ale părinților ei și mototolea portretul lui Iosif Vissarionovici Stalin. Auzea chemarea insistentă a copiilor Cazematei, în pivnița cu poarta spre Cazemată, o construcție subterană care adăpostea secretul vieții veșnice. Poarta se deschidea când copiii din ceata Cazematei râdeau în direcția ei.

Pentru că niciun părinte nu supraviețuise norului plumburiu, copiilor nu prea le venea râsul, așa că prezența Myroslavei, care putea râde în orice situație și avea râsul a 10 sau, în zilele ei bune, a 20 de copii, era mai mult decât necesară.

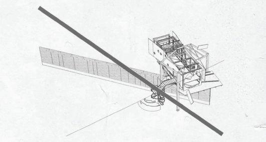

Când Stalin a vizitat orașul, a insistat să fie condus în Cazemată, dar copiii știau că râvnește secretul vieții veșnice și au refuzat să râdă pentru el. Myroslava s-a uitat cu ochii ei negri, mari, care nu clipiseră niciodată, pentru că se născuse fără pleoape, în ochii conducătorului iubit. S-a strâmbat și a scos limba la el. Stalin a mângâiat creștetul fiecărui copil în parte și a părăsit orașul, făcându-le cu mâna tuturor. Numai Myroslavei nu i-a făcut cu mâna. Copila îl înspăimânta. La câteva zile de la plecarea sa, și-a făcut apariția norul plumburiu, decimând populația adultă din Cernobîl și pe copiii care nu erau suficient de interesanți pentru a face parte din ceata Cazematei.

Pfff, a răbufnit Myroslava în cele din urmă, *bine, să mergem, să mergem să râdem la poartă*. Și au râs toți copiii la unison, dar mai ales Myroslava, iar poarta s-a deschis.

Zilele treceau în Cazemată, care era de fapt un palat navă spațială cofetărie. Când au hotărât că pericolul norului plumburiu a trecut, copiii au încercat să deschidă poarta spre Cernobîl, dar în momentul acela au realizat că și-au pierdut capacitatea de-a râde. Nu puteau decât să zâmbească, din cauza expunerii îndelungate la secretele vieții veșnice. Sau poate pentru că și-au adus aminte că le-au murit părinții. Nici măcar Myroslava nu putea râde. Soluții erau căutate pentru deschiderea porții.

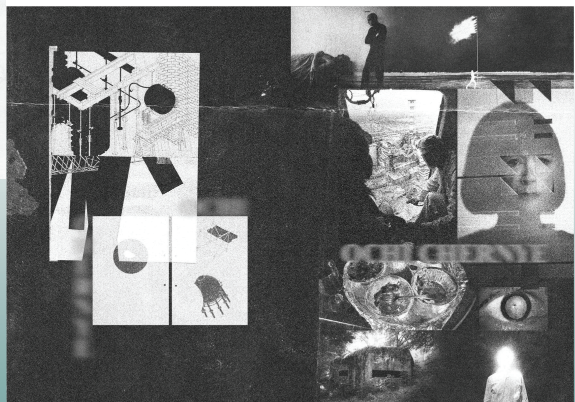
În 1938, devorând bibliotecile Cazematei, Myroslava Karmazin descoperă echivalențe structurale între râsul copiilor și energia nucleară. Cu ajutorul unui telescop oneirogestant inventat de ea, tulbură visele marilor fizicieni și fiziciene ale vremii, plantând în mintea lor ideea construirii reactoarelor nucleare. *Nu vom putea ieși de-aici*, le zice ea copiilor la Adunarea Generală, *până când lumea nu va fi împânzită de reactoare nucleare, ale căror pulsații vor deschide poarta din exterior. Ca să ne mărim șansele de reușită, fiecare om va trebui convins să achiziționeze un reactor nuclear portabil, pe care-l va purta cu el peste tot, da, vom face în așa fel încât interacțiunile umane să depindă de prezența unui reactor nuclear, cât mai multe pulsații, iar pe urmă, hmm*, le zice ea copiilor, pierdută în reverie, ducând mâna la bărbie, în timp ce ei schimbă priviri îngrijorate, *am putea chiar să înlocuim omul cu un reactor nuclear.*

Copiii Cazematei așteaptă. Cu ochii lipiți de tot soiul de telescoape și binocluri, Myroslava Karmazin vede Gulagurile și Siberia plină de curmali și visele sovieticilor. O vede pe fiica lui Stalin aducându-i plăcinte de curmale de Siberia și sădește în mintea ei începuturile destrămării URSS.

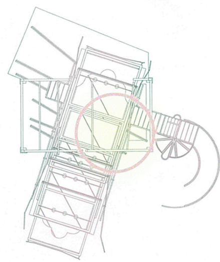
Pe 28 februarie 1952, când împlinea 26 de ani, Svetlana Alliluyeva, fiica lui Stalin, ieșea dintr-un elicopter în pustiul Siberian și, cu un aruncător de flăcări, pârjolea câmpuri întregi de curmali.

Stalin își pierde mințile. Nu-și mai părăsește camera și începe să se picteze pe sine mâncând plăcintă de curmale de Siberia. Moare un an mai târziu, mai exact pe 5 martie 1953, iar soarele revine peste URSS, dar nu mai e același soare. Sub el, oamenii construiesc centrale nucleare.

GABRIEL MAGER
& MALINA BRATU

OCHI CHERNYE

Cea mai lungă zi din istoria comunismului, ne povestesc istoricii, avusese loc pe 10 februarie 1923, când Iosif Vissarionovici Stalin l-a trădat pe Vladimir Ilici Lenin.

Stalin era în vizită la conacul Gorki, locul de refugiu al lui Lenin. Era îngrijorat de soarta prietenului său, care suferise un atac cerebral. Bucătăria mirosea frumos, iar tejghelele erau pline de farfurii cu plăcintă. Nadejda Krupskaia, soția lui Lenin, le-a făcut plăcintă de curmale de Siberia. Stalin s-a așezat la o masă pe care erau mai multe farfurii cu plăcintă de curmale de Siberia. Era mâncarea lui preferată. De cealaltă parte a mesei, într-un scaun cu rotile, era Lenin. Nadejda a spus - *acum o să mâncăm pentru poporul sovietic*, și, pentru că Lenin era semiparalizat, a tăiat cu un cuțit plăcinta din farfuria sa în felii egale. O felie a mâncat ea, o felie a lăsat pentru Lenin și una pentru Stalin, apoi a început să taie restul plăcintelor în felii egale, pentru poporul sovietic.

Când a terminat de tăiat, a văzut că Stalin nu s-a atins de felia sa, în schimb o mâncase pe a lui Lenin, iar câteva din farfuriile poporului sovietic erau goale. Nadejda i-a aruncat o privire dezaprobatoare, dar Stalin se lingea pe degete și se uita în ochii lui Lenin, căruia îi atârna un firicel de salivă în colțul gurii. Stalin, schițând un surâs, s-a ridicat de la masă și a șters firicelul cu o batistă.

Când a primit vestea morții lui Lenin, Stalin mânca plăcintă de curmale de Siberia.

Când a pus stăpânire pe URSS (și, de altfel, la toate întâlnirile de partid), Stalin mânca plăcintă de curmale de Siberia. Nu numai corpul i s-a lățit, ci și umbra, iar, după un timp, numai umbra, astfel încât ajunsese să acopere întreaga lume sovietică, iar oamenii aplaudau când îl vedeau nu pentru că îl iubeau, ci pentru că sperau ca fâlfâitul palmelor o să-i alunge sau măcar micșoreze umbra și astfel va readuce soarele pe cer.

În 1932, în orașul Cernobîl, Myroslava Karmazin, 10 ani, nu era pregătită să abandoneze visul de-a deveni cea mai importantă inventatoare din spațiul sovietic și scuipa portretul lui Iosif Vissarionovici Stalin, ștergându-l cu o batistă.

La fereastră, un nor plumburiu aducea foamete și genocid. Myroslava stătea pe canapea între trupurile neînsuflețite ale părinților ei și mototolea portretul lui Iosif Vissarionovici Stalin. Auzea chemarea insistentă a copiilor Cazematei, în pivnița cu poarta spre Cazemată, o construcție subterană care adăpostea secretul vieții veșnice. Poarta se deschidea când copiii din ceata Cazematei râdeau în direcția ei. Pentru că niciun părinte nu supraviețuise norului plumburiu, copiilor nu prea le venea râsul, așa că prezența Myroslavei, care putea râde în orice situație și avea râsul a 10 sau, în zilele ei bune, a 20 de copii, era mai mult decât necesară.

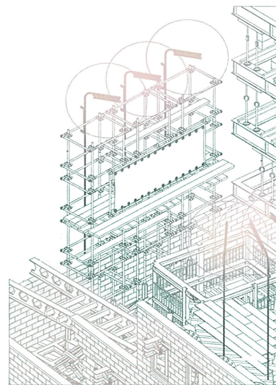
Când Stalin a vizitat orașul, a insistat să fie condus în Cazemată, dar copiii știau că râvnește secretul vieții veșnice și au refuzat să râdă pentru el. Myroslava s-a uitat cu ochii ei negri, mari, care nu clipiseră niciodată, pentru că se născuse fără pleoape, în ochii conducătorului iubit. S-a strâmbat și a scos limba la el. Stalin a mângâiat creștetul fiecărui copil în parte și a părăsit orașul, făcându-le cu mâna tuturor. Numai Myroslavei nu i-a făcut cu mâna. Copila îl înspăimânta. La câteva zile de la plecarea sa, și-a făcut apariția norul plumburiu, decimând populația adultă din Cernobîl și pe copiii care nu erau suficient de interesanți pentru a face parte din ceata Cazematei.

Pfff, a răbufnit Myroslava în cele din urmă, *bine, să mergem, să mergem să râdem la poartă*. Și au râs toți copiii la unison, dar mai ales Myroslava, iar poarta s-a deschis. Zilele treceau în Cazemată, care era de fapt un palat navă spațială cofetărie.

Când au hotărât că pericolul norului plumburiu a trecut, copiii au încercat să deschidă poarta spre Cernobîl, dar în momentul acela au realizat că și-au pierdut capacitatea de-a râde. Nu puteau decât să zâmbească, din cauza expunerii îndelungate la secretele vieții veșnice. Sau poate pentru că și-au adus aminte că le-au murit părinții. Nici măcar Myroslava nu putea râde. Soluții erau căutate pentru deschiderea porții.

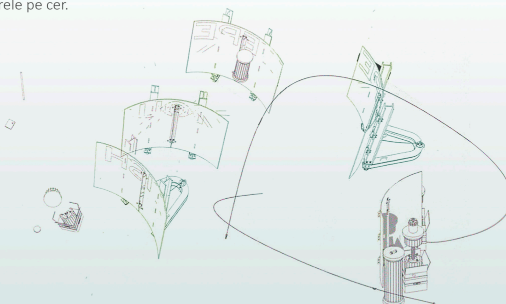
În 1938, devorând bibliotecile Cazematei, Myroslava Karmazin descoperă echivalențe structurale între râsul copiilor și energia nucleară. Cu ajutorul unui telescop oneirogestant inventat de ea, tulbură visele marilor fizicieni și fiziciene ale vremii, plantând în mintea lor ideea construirii reactoarelor nucleare.

Nu vom putea ieși de-aici, le zice ea copiilor la Adunarea Generală, *până când lumea nu va fi împânzită de reactoare nucleare, ale căror pulsații vor deschide poarta din exterior. Ca să ne mărim șansele de reușită, fiecare om va trebui convins să achiziționeze un reactor nuclear portabil, pe care-l va purta cu el peste tot, da, vom face în așa fel încât interacțiunile umane să depindă de prezența unui reactor nuclear, cât mai multe pulsații, iar pe urmă, hmm*, le zice ea copiilor, pierdută în reverie, ducând mâna la bărbie, în timp ce ei schimbă priviri îngrijorate, *am putea chiar să înlocuim omul cu un reactor nuclear.*

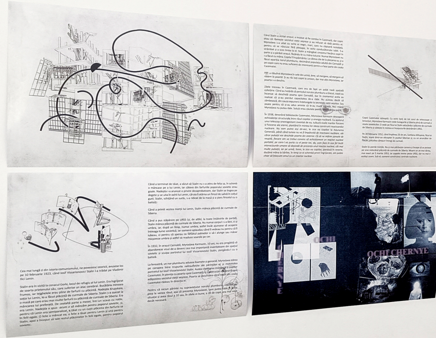

Copiii Cazematei așteaptă. Cu ochii lipiți de tot soiul de telescoape și binocluri, Myroslava Karmazin vede Gulagurile și Siberia plină de curmali și visele sovieticilor. O vede pe fiica lui Stalin aducându-i plăcinte de curmale de Siberia și sădește în mintea ei începuturile destrămării URSS.

Pe 28 februarie 1952, când împlinea 26 de ani, Svetlana Alliluyeva, fiica lui Stalin, ieșea dintr-un elicopter în pustiul Siberian și, cu un aruncător de flăcări, pârjolea câmpuri întregi de curmali. Stalin își pierde mințile. Nu-și mai părăsește camera și începe să se picteze pe sine mâncând plăcintă de curmale de Siberia. Moare un an mai târziu, mai exact pe 5 martie 1953, iar soarele revine peste URSS, dar nu mai e același soare. Sub el, oamenii construiesc centrale nucleare.

GABRIEL MAGER
& MALINA BRATU

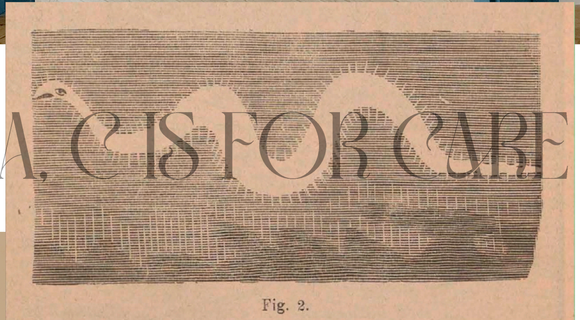

OCHI CHERNYE

HANNA HUSBERG & AGATA MARZECOVA

A IS FOR AURORA, C IS FOR CARE

Fig. 2.

Ilie Duță

THE FUTURE BELONGS TO US

Prin ready-made -ul prezent artistul explorează arta sec.20 și influențele acesteia în sec.21.

Through the present ready-made, the artist explores the art of the 20th century and its influences in the 21st century.

Irina Petrova Adamatzky

THE X-FILES. ECOLOGICAL DISASTER IN AN INDUSTRIAL WONDERLAND

selection

Acest proiect este conceput pentru a atrage atenția asupra problemei influenței umane asupra mediului, cum ar fi schimbarea genomului organismelor vii pentru a obține anumite beneficii pentru umanitate, efectul radiațiilor asupra creșterii animalelor și plantelor, problemele legate de schimbările climatice și poluarea mediului. Am folosit modele la scară 1:87 pentru a recrea situația de mai sus. Astfel aș dori să demonstrez ce s-ar putea întâmpla cu Pământul nostru în viitor și ce fel de moștenire le-am lăsa descendenților noștri.

This project is designed to draw attention to the problem of human influence on the environment, such as changing the genome of living organisms in order to obtain certain benefits for humanity, the effect of radiation on the growth of animals and plants, climate change issues and environmental pollution. I used 1:87 scale models to recreate the above situation. I'd like to demonstrate what could happen to our Earth in the future and what kind of legacy we would leave to our descendents.

THE X-FILES. ECOLOGICAL DISASTER IN AN INDUSTRIAL WONDERLAND

IN TIME, YOU WILL SEE HOW THE SKY IS GREAT ENOUGH
TAKE A SEAT
THE LOUD OCEAN

„Dar [porumbeii] sunt mai similari oamenilor decât orice specie extraterestră poate fi, și oamenii ne pot observa de aproape; ne pot privi direct în ochi. Cum se așteaptă să recunoască o inteligență extraterestră, dacă tot ce pot face e să tragă cu urechea de la o sută de ani lumină distanță?”
Ted Chiang

Ce înseamnă căutarea unei inteligențe extraterestre, în contextul actual al capitalismului global, mocnind în crize climatice și grăbind cea de-a șasea extincție? Cum pot umanii care duc la dispariția a zeci de specii din jurul lor spera să găsească altele, altundeva, departe?
Pornind din conversații sacadate, purtate virtual, de-a lungul unui an, artista Silvia Moldovan și scriitoarea-cercetătoarea Maria Martelli propun două lucrări care, în dialog cu „The Great Silence”, urmăresc invizibilizarea și îndepărtarea porumbeilor din spațiile urbane, deja antropocentrice, însă tot mai „curățate” și gentrificate.
„The Great Silence” este o colaborare între artiștii vizuali Jennifer Allora și Guillermo Calzadilla și scriitorul de science-fiction Ted Chiang, în cadrul căreia se explorează dispariția unor specii de papagali chiar în preajma observatorului Arecibo, folosit pentru a transmite semnale în cosmos.
Porumbeii au fost folosiți, de-a lungul timpului, tocmai cu funcția unei antene, ducând mesaje importante la mare depărtare și cu o viteză pe care nu o egala nimeni. Aceștia au fost mesageri pe vreme de război, celebrați ca eroi, și exploatați pe timp de pace pentru a trimite informații financiare, până în ultimii cincizeci de ani. O dată ce utilitatea lor pentru umanii occidentali a dispărut cu noile descoperiri tehnologice, porumbeii au fost uitați, până să fie transformați în dăunători și numiți „invazivi”.
În science-fiction se scrie mult despre invazie, însă mult prea des e clară distincția între invadator și invadat. Porumbeii, însă, la fel ca alte specii care primesc acest nume, nu fac decât să își trăiască viețile în coexistență cu umanii care i-au domesticit, acum 10.000 de ani. Specia Columba livia este legată inerent de spațiul urban, dar nu de oameni anume, spre deosebire de alte animale domestice. Putem să ne imaginăm un viitor al porumbeilor, nu (doar) al oamenilor? Pentru că ei au fost, sunt, și vor fi, aici: sinantropi, alături de noi.

“But [pigeons] are more similar to humans than any extraterrestrial species will be, and humans can observe us up close; they can look us in the eye. How do they expect to recognize an alien intelligence if all they can do is eavesdrop from a hundred light-years away?”
Ted Chiang

What does the search for extraterrestrial intelligence mean in the current context of global capital-ism, simmering in climate crises and hastening the sixth extinction? How can humans who drive dozens of species around them to extinction hope to find others, somewhere else, far away?
Based on conversations conducted virtually over the course of a year, artist Silvia Moldovan and writer-researcher Maria Martelli propose two works that, in dialogue with The Great Silence, trace the invisibility and removal of pigeons from urban spaces, already anthropocentric but increasingly "cleansed" and gentrified.

Silvia Moldovan & Maria Martelli

IN TIME, YOU WILL SEE HOW THE SKY IS GREAT ENOUGH
TAKE A SEAT
THE LOUD OCEAN

"The Great Silence" is a collaboration between visual artists Jennifer Allora and Guillermo Calzadilla and science fiction writer Ted Chiang that explores the extinction of a parrot species in the very vicinity of the Arecibo observatory used to transmit signals into the cosmos.

Pigeons have historically been used precisely for the function of an antenna, carrying important messages over great distances and with a speed that no one else could match. They have been wartime messengers, celebrated as heroes, and exploited in peacetime to send financial information until the last fifty years. Once their usefulness to Western humans faded with new technological breakthroughs, pigeons were forgotten until they were turned into pests and called "invasives."

Much is written in science fiction about invasion, but all too often, the distinction between invader and invaded is clear. Pigeons, however, like other species that get that name, are simply living their lives in coexistence with the humans who domesticated them 10,000 years ago. The species Columba livia is inherently linked to urban spaces but not to specific humans, unlike other domesticated animals. Can we imagine a future of pigeons, not (just) humans? Because they were, are, and will be, here: synanthropic, with us.

Silvia Moldovan & Maria Martelli

IN TIME, YOU WILL SEE HOW THE SKY IS GREAT ENOUGH

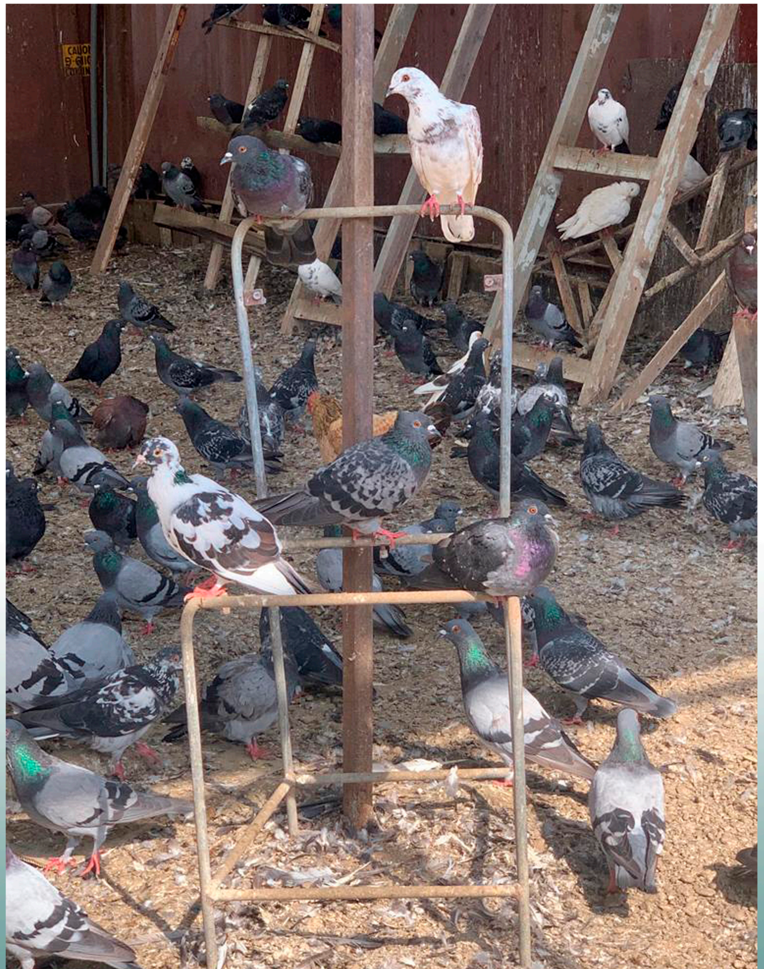
Privind în ochii locatarilor sanctuarului de păsări Sepale, ne întoarcem înapoi în timp, povestind alambicata istorie a porumbeilor împreună cu oamenii. Domesticiți, abandonați, sinantropizați, sălbaticiți. Aceste păsări care se trag din dinozauri, au ajuns aprige supraviețuitoare ale mediilor urbane - spații complexe, poluate de trafic și rețele globale de consum. Viitorul planetei se împarte în câteva scenarii prezise de experți climatici. Ce înseamnă acestea pentru sinantropi - cei ce trăiesc alături de om? Dacă trecutul e o (non)ficțiune științifică scrisă în fosile și roci, cum putem accesa viitorul? Iar cel ce îl cunoaște, accesează, schimbă, ar trebui să fie tot anthroposul solitar? Istoria noastră cu porumbeii ne arată că nu am fost niciodată singuri. Ea ne arată o posibilă viziune a unui alt anthropos, cel solidar.

Looking into the eyes of the residents of the Sepale bird sanctuary, we go back in time, telling the story of the pigeons' convoluted history with humans. Domesticated, abandoned, synanthropic, feral. These birds, descended from dinosaurs, have become fierce survivors of urban environments - complex spaces polluted by traffic and global consumer networks. The planet's future is divided into several scenarios predicted by climate experts. What do these mean for synanthropes - those who live alongside humans? If the past is scientific (non)fiction written in fossils and rocks, how can we access the future? And should the one who knows it, accesses it, changes it, still be the solitary anthropos? Our history with pigeons shows that we have never been alone. It shows us a possible vision of another anthropos, one who is in solidarity with others.

Obiectele construite de umani tind să servească scopurilor acestora. Un scaun, de exemplu, este pentru așezat. Însă și celelalte animale pot să ia un loc pe el. Cu timpul, un scaun uzat poate ajunge locul potrivit doar pentru anumite ființe, a căror piciorușe se prind de marginile sale, stând la fel de comod cum stăm noi, umanii, pe o pernă. Porumbeii sanctuarului Sepale au stat îndeajuns pe acest scaun. Ia și tu un loc. Ah, nu poți? Uite cum un scaun destinat oamenilor ajunge să fie, cu timpul, pentru porumbei. Acum, într-o expoziție pentru oameni, fără niciun porumbel pe el, măcar le ține un loc. Nu ar fi science fiction dacă ar veni vreunul să-l ocupe.

Objects constructed by humans tend to serve their purposes. A chair, for example, is for sitting. But other animals can sit on it too. Over time, a worn chair may become the right place for only certain creatures, whose little feet grip its edges, sitting as comfortably as we humans sit on a cushion. The pigeons of the Sepale sanctuary have sat on this chair long enough. Have a seat. Ah, you can't? Look how a chair meant for humans becomes, in time, a chair for pigeons. Now, in an art exhibit for humans, with no pigeons on it, at least it holds a place for them. It wouldn't be science fiction if one came to occupy it.

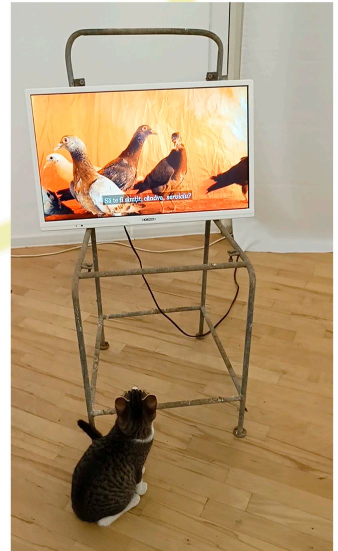

Lucrarea este constituită dintr-o înregistrare cu vocile multiple și diverse ale unui grup de porumbei și alte păsări, locatari la sanctuarul Sepale. Ca răspuns la „The Great Silence/Marea Liniște", Oceanul Zgomotos ne ajută să ascultăm vocile unei specii care nu este pe cale de dispariție, nu este nici măcar amenințată, și totuși e atât de invizibilizată. Deși numărul lor este „mare", porumbeii suferă ca și indivizi în orașele aglomerate, murind în numere la fel de mari. Viețile lor sunt rar protejate sau apreciate, iar mințile lor sunt desconsiderate, fiind deseori asociați cu lipsa de inteligență. Totuși, porumbeii, la fel ca orice alt animal, nu trebuie încadrați în cutiile strâmte de înțelegere ale umanilor. Mințile lor sunt diferite, acuitatea lor vizuală le permite să se descurce în medii complexe, iar capacitatea lor de a-și găsi „cuibul" e încă, parțial, un mister pentru oamenii de știință. Căutând inteligențe extraterestre, umanii uită deseori de celelalte inteligențe terestre.

The work consists of a recording of the multiple and diverse voices of a group of pigeons and other birds, residents of the Sepale sanctuary. In response to The Great Silence, The Loud Ocean helps us listen to the voices of a species that is not endangered, not even threatened, yet so invisibilized. Although their numbers are "large," pigeons suffer as individuals in crowded cities, dying in equally large numbers. Their lives are rarely protected or appreciated, and their minds are disregarded, often associated with a lack of intelligence. Yet pigeons, like any other animal, should not be fitted into the narrow boxes of human understanding. Their minds are different, their visual acuity allows them to navigate complex environments, and their ability to find their 'nest' is still partly a mystery to scientists. In searching for extraterrestrial intelligence, humans often forget about other terrestrial intelligence.

SILVIA MOLDOVAN & MARIA MARTELLI

IN TIME, YOU WILL SEE HOW THE SKY IS GREAT ENOUGH
& THE LOUD OCEAN
& TAKE A SEAT

Plecând de la istoria încurcată a cercetărilor biologice, mișcărilor ecologice, politicilor radicale și psihedelice asupra ciupercilor și miceliului (o speculare asupra teoriei „Stoned Ape” a lui Terence McKenna, conform căreia ciupercile cu psilocibină reprezintă „catalizatorul evolutiv” care a dat naștere la limbaj, imaginație, artă, religie, filosofie, știință etc. după ce au fost consumate de strămoșii noștri), lucrările Verterelle Ensemble reprezintă o serie de corpuri post-naturale, fragmentate.
Acestea ilustrează rămășițele unor ființe din viitorul îndepărtat unde miceliul a fuzionat cu umanul, dând naștere unui corp evoluat, prin care informația circulă altfel, a cărui stare vegetativă – rezultată, poate, din eoni de izolare în urma unei pandemii sau al unui război etern, sau din comuniune cu natura – a produs schimbări moleculare la nivel de ADN. Într-un viitor speculativ, marcat de hyper-comunicare și rețele virtuale omnisciente, Verterelle Ensemble sugerează o existență co-hibridă cu toate sistemele înconjurătoare, fie acestea naturale, artificiale sau virtuale, propunând un model mutant, rizomatic dar mai sănătos de coexistență și comunicare. În acest viitor, transumanismul, tehnologiilor de alterare corporală și hive-mind-ul global sunt privite într-o cheie optimistă în privința evoluției umane.

Reflecting the historical entanglement of biological research, ecological movements, radical politics, and psychedelia on fungi and mycelium (speculating on Terence McKenna’s “Stoned Ape” theory, the belief that psilocybin mushrooms were the "evolutionary catalyst" from which language, projective imagination, the arts, religion, philosophy, science, and all of human culture sprang as a direct influence of psilocybin mushrooms on human evolution, as put forward by DIY mycologists) Verterelle Ensemble depict a series of fragmented, post-natural bodies.
These works illustrate the remnants of beings from the far-away future, where mycelium has fused with the human, giving birth to an evolved body, through which information travels differently and whose vegetative state – perhaps resulting from eons of isolation due to a pandemic situation or an eternal war or, perhaps, due to its communion with nature – has brought about molecular changes at a DNA level. In a speculative future marked by hyper-communication and omniscient virtual networks, Verterelle Ensemble suggests a hybrid co-existence with any and all network systems, be they natural, artificial or virtual, postulating a mutant, yet healthier and highly-rhizomatic mode of coexistence and communication. In this proposed scenario, transhumanism, body altering technologies and the global hive-mind are viewed through an optimistic lens concerning human evolution.

MARINA OPREA

VERTERELLE ENSEMBLE

Modernitatea este exces, dar și lipsă. Este proliferarea, înmulțirea și apariția constantă a noului dar și impresia persistentă că noul a fost deja acolo. În 2022, înțelegem că real nu înseamnă întotdeauna tangibil și că realitatea se poate stratifica prin procese care ne sunt evazive. Ne este din ce în ce mai greu să distingem naturalul de artificial, să identificăm cauzele și consecințele, să trasăm limite conceptuale clare.
Totuși, învățăm să punem ordine în haos în fiecare zi: să simplificăm, să interpretăm și să facem suportabile fenomenele care ne modelează viziunea asupra lumii. Suntem capabili să ne agățăm de ceea ce vedem și simțim, chiar dacă imaginile și experiențele disponibile sunt din ce în ce mai mediate. De asemenea, suntem încă supuși legilor naturii. Pe măsură ce trăim și creăm, acționăm conform codurilor pe care ne dictează – inclusiv lumea vizuală.

Modernity is excess, but also lack. It is the constant proliferation, multiplication and appearance of the new - but also the persistent impression that the new has already been there. In 2022, we understand that real does not always mean tangible, and that reality can stratify itself by processes that are elusive to us. We find it increasingly difficult to distinguish the natural from the artificial, to identify causes and consequences, to draw clear conceptual boundaries.
However, we are learning to bring order to chaos on a daily basis: to simplify, interpret and make bearable the phenomena that shape our vision of the world. We are able to cling to what we see and feel, even if the images and experiences available to us are increasingly mediated. We are also still subject to the laws of nature. As we live and create, we act according to the codes it dictates – including visual ones.

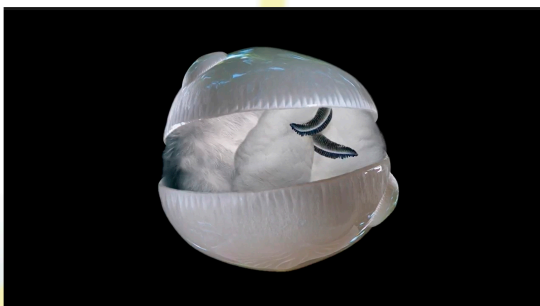
MAGDALENA SKROLECKA

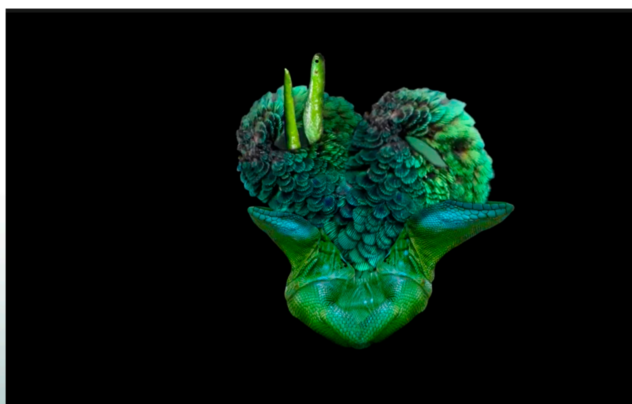

EFFLORESCENCE

ASMR (răspunsul meridian senzorial autonom) este o senzație plăcută de furnicături în zona capului și a coloanei vertebrale. Apare ca răspuns la stimuli auditivi și vizuali caracteristici, cum ar fi zgomote de ciocănit, clinchet sau mișcări lente ale mâinii. Videoclipurile de relaxare care folosesc acest fenomen au cucerit internetul de câțiva ani, găsind un public larg, în ciuda – sau poate din cauza – grosierii certe care le caracterizează uneori. Când vizionați ASMR, nu trebuie să vă gândiți prea mult. Poate că puterea acestui fenomen constă în natura sa organică – sentimentul dorit apare (sau nu) pe neașteptate, dincolo de controlul nostru, un răspuns pozitiv al corpului la sunete și imagini pe care mintea le califică adesea drept respingătoare. Acest paradox este o inversare a situației în care elementele biologice – apropiate de noi la cel mai elementar nivel, create din aceeași materie ca și noi – ne provoacă frică și dezgust. În ambele cazuri, factorul decisiv pare să fie tensiunea dintre naturalețe și artificialitate, definită nu de rațiune, ci de instinctul din adâncul nostru. Când ascult sunetele ASMR, mă gândesc la hibrizi: fragmente de organisme vii în afara contextului, ansambluri tulburătoare ale familiarului și străinului, atrăgătoare și respingătoare în același timp.

ASMR (autonomous sensory meridian response) is a pleasant tingling sensation in the head and spine area. It occurs in response to characteristic auditory and visual stimuli, such as tapping noises, clinking or slow hand movements. Relaxation videos using this phenomenon have been conquering the internet for several years, finding a wide audience despite – or perhaps because of – the certain grossness that sometimes characterises them. When watching ASMR, one should not think too much. Perhaps the strength of this phenomenon lies in its organic nature – the desired feeling appears (or not) unexpectedly, beyond our control, a positive bodily response to sounds and images that the mind often qualifies as repulsive. This paradox is a reversal of the situation where biological elements – close to us at the most basic level, created from the same matter as ourselves – cause us fear and disgust. In both cases, the decisive factor seems to be the tension between naturalness and artificiality, defined not by reason but by the instinct deep within us. When I listen to the sounds of ASMR, I think of hybrids: fragments of living organisms out of context, disturbing assemblages of the familiar and the alien, appealing and rejecting at the same time.

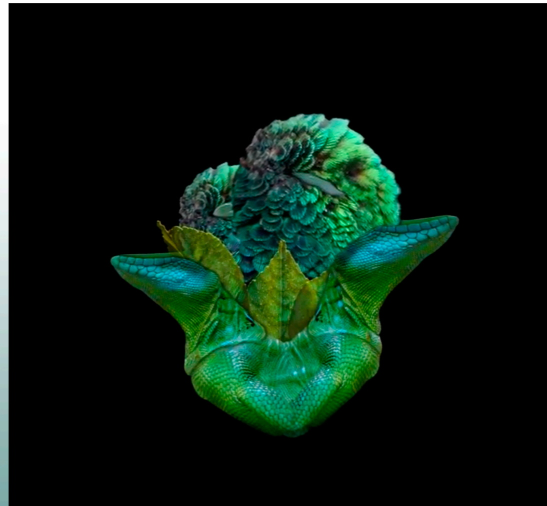

MAGDALENA SKROLECKA

FAUNA

Mihai Zgondoiu

Memoria paralelă este un proiect autoreferențial de contemplare cu sinele interior. Acesta explorează posibilele lumi onirice, ori ficționale, care se suprapun cu viața reală.
Memoria paralelă este un proiect de revizitare și conștientizare a mecanismelor interioare care ne generează spații tampon, locuri de ștergere și rescriere a memoriei vizuale, privind posibile predicții despre prezent și viitor.

Parallel memory is a referential project of contemplation with inner self. It explores the possible dreamlike or fictional worlds that overlap with real life.
Parallel memory is a project to review and raise awareness of internal mechanisms that do not generate buffer spaces, places to erase and rewrite visual memory, regarding possible predictions about the present and future."

MIHAI ZGONDOIU

PARALLEL MEMORY

Decăderea nu este doar o integrare curată a vieții și a morții, ci o chemare a nerezolvării, a unei înmuieri neliniştitoare și infinite. Ciuperca, ca producție corupătoare, întinde limita corporală a vieții, precum și desface soliditatea celorlalte forme de viață. După cum spune Negarestani, „sporul, sau praful endobacterian, este o relicvă cu zone de migrație de neidentificat și transversale, o particule de roi care se strecoară de pe ecranul radarului; un fir de praf pe care nu știi niciodată dacă l-ai vindecat sau nu."
Percuțiile neauzite ne invită să luăm în considerare și ceea ce sună, dar nu se aude. Nesunetul și neauzitul fac parte din ecosistem. Este ceea ce extinde vizibilul într-un sunet inaudibil, dar totuși prezent: absentul, imaginat și ignorat. Golurile și tăcerile construiesc un mediu, posibilitatea inaudibilă a lucrării care reverberează prin crăpăturile și tăcerile instrumentelor de percuție și fac loc pentru ca ciupercile să prospere.

Decay is not merely a clean integration of life and death but the summoning of irresolution, of an unsettling and infinite softening. The fungal as a corrupting production, stretches the body limit of life as well as takes apart the solidity of the other forms of life. As Negarestani puts it, "the spore, or endo-bacterial dust, is a relic with untraceable zones of migration and transversal, a swarm-particle creeping off the radarscreen; a speck of dust you never know whether you have iheald it or not."
Unheard percussions invites us to consider also what does sound but is not heard. The un-sound and the unheard are part of the ecosystem. It is what expands the visible into an inaudible but nevertheless present sound: the absent, the imagined and the ignored. The gaps and silences build an environment, the inaudible possibility of the work that reverberates through the crevices and silences of the percussion instruments, and make room for fungus to thrive.

MIHAELA VASILIU

VENUSIAN MOLDS

THE UNKNOWN NEW WORLDS

Atelierul Lumi noi necunoscute a propus un exercițiu de imaginație a microlumilor cu ajutorul unor personaje de jucărie și peisaje improvizate din mediul înconjurător.

The Unknown New Worlds workshop proposed an exercise in imagining microworlds with the help of toy characters and improvised scenery from the environment.

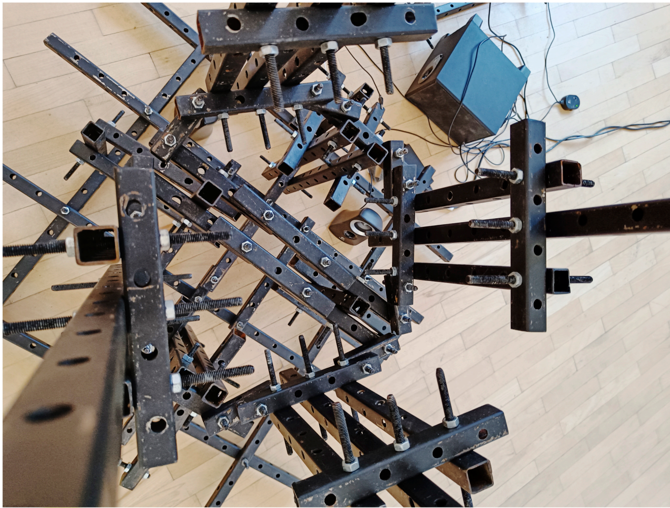
Participants of the workshop: Bakk Evelyn Francesca, Andrada Pariza, Mihaela Ștefania Turchină, Cucu Amalia Maria Belinda, Ada Stan, Tomiță Timeea Melania, Erik Kun Nichita, Oliver Tim, Gavril Ștefana Antonia, Ferencz Salamon András, Chiriac Zada Teodora, Cataranciuc Dumitrescu Ruxandra Maria, Paluch Blake Emilia, Iris Nedea, Luca Paul Borotea Boldiș.

BORDUL NAVEI / ANTENNA

Instalație sculpturală interdisciplinară și interactivă care face parte dintr-un proiect în lucru, care se dezvolta sub denumirea Bordul Navei. Instalația de antenă, fiind una dintre principalele componente de pe bordul navei, este compus dintr-o structură modulară din oțel și diverse dispozitive care generează sunet la atingere umană.

Bordul Navei / Antenna is an interdisciplinary and interactive sculptural installation that is part of a work in progress project, which is developing under the name Bordul Navei. The Antenna installation, being one of the main components on the Ship's Board, is composed of a modular steel structure and various devices with antennas.

BORDUL NAVEI / ANTENNA

INTERGALACTIC OLYMPICS OF SPORTS AND ART

Olimpiada intergalactică de sport și artă este o serie de imagini generate de inteligența artificială. Lucrarea este inspirată din identitatea locului din care venim și atitudinea patriotică care susține realizările reprezentanților regiunii într-o anumită disciplină.
Ne identificăm cu câștigătorul pur și simplu pentru că este „compatriotul nostru”.
Provenim din Polonia - o țară în care Ministerul Culturii a fost fuzionat de câțiva ani cu Ministerul Sportului pentru a forma Ministerul Culturii și Sportului. Cu ajutorul Inteligenței artificiale creăm o viziune asupra Universului în care granițele statelor sunt depasite sau inexistente. Participanții sunt reprezentați de planete și galaxii care combină disciplinele sportului și artei într-o singură unitate inseparabilă, o masă în care arta și sportul sunt un tot unitar.

Intergalactic Olympics of Sports and Art is a series of graphics generated on the basis of the imagination of artificial intelligence. The work is inspired by the identity of the place from which we come and the patriotic attitude supporting the achievements of the representatives of their region in a particular discipline. We identify with the winner simply because it is our "compatriot". We are coming from Poland - a country where the Ministry of Culture has for several years been merged with the Ministry of Sports to form the Ministry of Culture and Sports. Artificial intelligence has helped us create a vision of the Universe in which it goes beyond the borders of the state.
Participants are represented by planets and galaxies that combine the disciplines of sports and art into one inseparable unity, a mass in which art and sports are an inseparable whole.

NICPONIEJ GALLERY

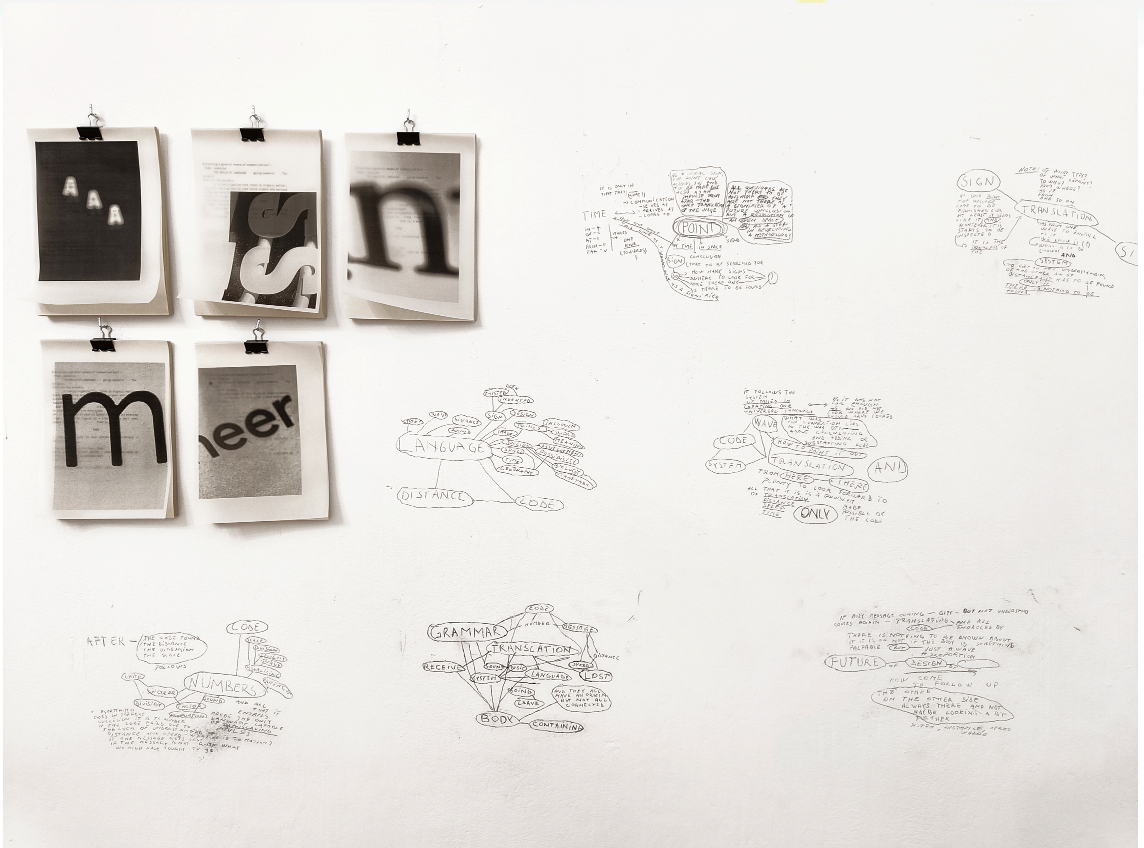

INTERGALACTIC OLYMPICS OF SPORTS AND ART

Gavril Pop

LANGUAGE - A TOOL - MARKS DISTANCES

Cât întelegem din mesajele din partea cealalta? - daca avem mecanismele necesare traducerii - si atunci totul devine o problema de traducere. Limba - un instrument - marcheaza distante - (prin intermediari) delimiteaza relatia interumana sau inter-mediala - totusi, felul în care limba e perceputa e unul limitat de context - împotriva unor finalitati sau delimitari clare.

How much do we understand out of the messages from the other side? - if we have the necessary mechanisms for translation - and then everything becomes a problem of translation.
Language - a tool - marks distances - (through intermediaries), delimits the inter-human or inter-medial relationship - however, the way language is perceived is limited by context - against clear ends or finalities.

Achieving a general means of communication? –
Them ,mankind
THE REALM OF LANGUAGE going nowhere The animals
What are the animals
a living organism that feeds on organic matter, typically having specialised sense organs and nervous system and able to r e s p o n d rapidly to stimuli
And then a stimulus A sign – CARE
no signs. There are no more signs
OR – A disorder of what is symbolic or a point missing from the figure in – from. From a part that makes up a whole, that is, a body

THEN

a subsequent body is one containing (perhaps) a multitude of _____.

Then another point follows, then
WHERE WILL THE FUTURE AMOUNT – WHEN WE PLAN WHEN WE ACTUALLY RECEIVE AN UNKNOWN BODY
There it is _____________

Failing to exchange the simplest ideas

LANGUAGE
- A TOOL -
MARKS
DISTANCES

What are the simplest ideas and HOW TO COMMUNICATE ()

also creating the unity

The remarkable unity of mankind but in differences not everywhere

sanitation–food–fuel–communication–transport–education

And now – all means of communication:

1. Verbal: ___________
2. Written: __________
3. Electronic: ________
4. Body: ______________
5. Graphic: ___________
6. Haptic: ____________
7. Olfatic: ___________
8. Musical: ___________
9. Sign: ______________ failing or not

Standard pronunciation
Official language Of what to whom
Interlanguage. After war War

There are words used and unused, practically these ways in which we speak – – – – – delimited// they

also end up transforming under the impulse and become something else
then What are the causes and what would be even more important ,,, what are the conjunctures through which the MEETING between species is actually the generator of language and meaning then

It would not be an exaggeration to accept that a meeting of this type would in itself constitute an energy-generating vector

What is common in _____________

The cost of translation

- The problem of translation is the only problem, it is not limited to language and in fact it would be absurd to think that it is specific to it, but, even more, language is nothing but a reason, an object, a point on the line of transformations and never represents a end in itself or a precise finality
- The nature of translation consists in the transition between states, between forms // it is a way of adaptation (perhaps?) within which the particle of loss is sublimated (perhaps?)

1000 + 10 + 100 + 10000 + 10 + 100000 + 10 + 1000 + 100 +
100000
1000 + 10 + 100 + 10000 + 10 + 100000 + 10 + 1000 + 100 +
100000
1000 + 10 + 100 + 10000 + 10 + 100000 + 10 + 1000 + 100 +
100000

it is just the pleasure of the equal or the sheer
pleasure of
something that comes never away always in full form the
pure pleasure of everything done or of what can be done
the pleasure of the unity that can not be divided and
this nature of the undivided is the only one that can
further generate contexts that can not be divided only
through this will the one be capable of not just
translating but through translation be able to forget
and reclaim that what is specific to sentient beings
and that is that to ascend through something almost
magical is the pleasure of the shape and the meeting
point of lines the angle the wave and others

— the vowels should be represented by the numbers ten, a hundred, a thousand, ten thousand, and a hundred thousand respectively. In order to create his

“All that is successful eventually fail at the hand of the people, proliferates or evolves in areas of conflict or with who is preoccupied himself with"

~~Language blue~~

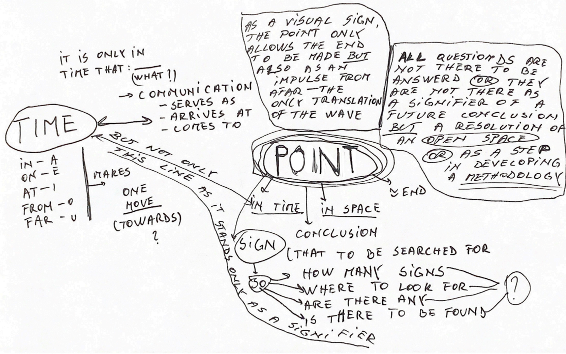
~~Nea per, ev ra seri in silu~~
~~Men senior, I sende evos un gramatik, e un verb- bibel~~
~~de un nuov glot nomed universalglo~~

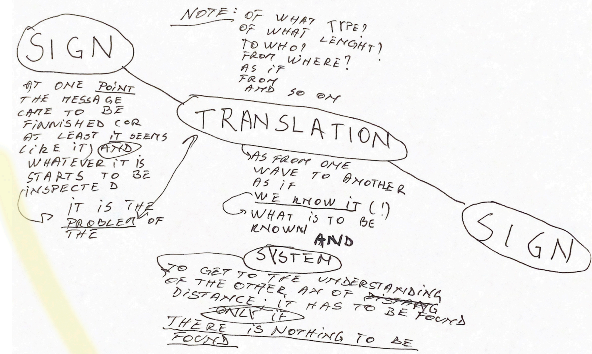
~~VOLAPUK~~
AND IT WAS INCAPABLE OF IMPROVEMENT
~~Esperanto~~
LACK OF PRECISION
~~IDO~~
Not made but discovered
AS IT IS BEYOND THE POWER OF AN INDIVIDUAL
~~ut stude Interlingua stude etymologia et valore exacto~~
~~de vocabulos in suo lingua~~
Originating in the desire of scientists to overcome lingual barriers for practical scientific purposes
NO INDIVIDUAL CHOICE – it is something else

“ English is the most modern of the great languages, the most widely spoken, and the most international; for it contains more foreign words than any other. Yet,

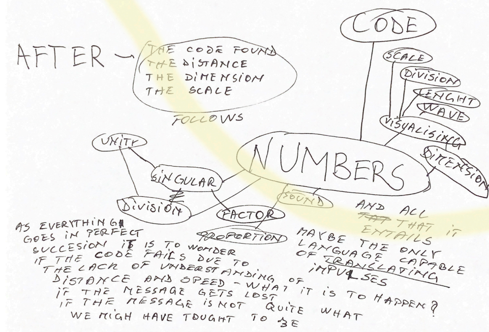
are looking towards a future in which the procuring of mere food and raiment and a modicum of shelter will not monopolize so large a share of the individual life and energy as is now the case. The present widespread material scarcity will be replaced by abundance; education and culture will be widely diffused.
With economic problems and rivalries largely swept away by the advent of plenty for all; and, consequently, with a healthier, more contented, and more united world- population, great cultural changes will take place. These will enhance the utility of the Interlanguage "

no news only pages
new mechanisms
new teaching
new development features
complex mathematical paths
variants of organization and self-organization
causes of insurrection
hours and functions of time
body rotations and terminations
possibilities of movement and stabilisation
(bi)-lingual
as in two and tho, the only - if

LANGUAGE
- A TOOL -
MARKS
DISTANCES

IF ANY MESSAGE COMING — GIFT — BUT NOT UNDERSTOOD
COMES AGAIN — TRANSLATING AND ALL
CODE ENCIRCLED BY A BODY
THERE IS NOTHING TO BE KNOWN ABOUT
IF IT IS OR NOT IF THE BODY IS SOMETHING
PALPABLE BUT JUST A WAVE
A PROPORTION

FUTURE OF DESIGN OF

HOW COME
TO FOLLOW UP
THE OTHER
ON THE OTHER SIDE
ALWAYS THERE AND NOT
MAYBE LOOKING A BIT
FURTHER

SISTEM, DISTANCE, SPEED
WHERE

Un almanah de zine care contine 999 de pagini.

An almanah of zines that contains 999 pages.

SPR-IT!

CREDE-MĂ CĂ BEM

SEX LOVE

BEM PENTRU ȚARĂ, NU DEGEABA

SEFEU VĂ PREZINTĂ BASME ROMÂNEȘTI!

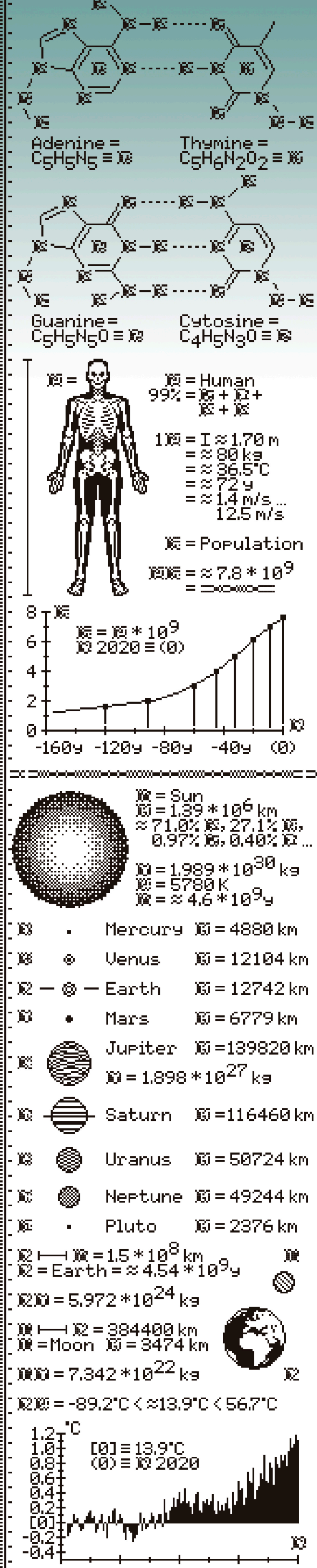

ALMANAH SEFEU

Vilmos Koter

HELP MESSAGE TO THE UNIVERSE

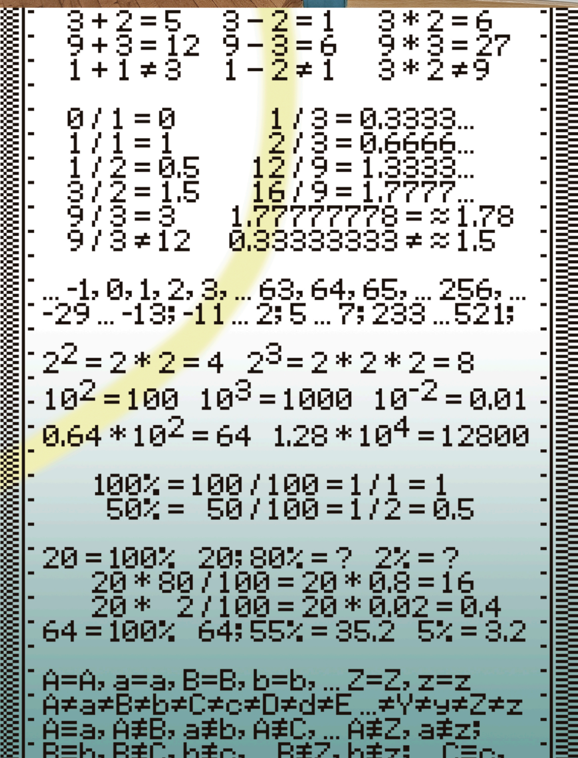
„Mesaj de ajutor către univers” este un apel de ajutor interstelar care a fost trimis în 2020 – asemănător mesajului Arecibo, compus de Frank Drake și Carl Sagan în 1974 – într-un limbaj numeric, în cod binar. A fost transmisă sub formă de unde radio în spațiu și în prezent se află la aproximativ 21.042.474.354.045 km de Pământ. Poate ne aude cineva, înainte să fie prea târziu.

Help message to the universe is an interstellar call for help that was sent in 2020 – similar to the Arecibo message, composed by Frank Drake and Carl Sagan in 1974 – in a numerical language, in binary code. It was beamed out as radio waves into space and currently it is about 21,042,474,354,045 km from Earth. Maybe someone can hear us before it's too late.

VILMOS KOTER

HELP MESSAGE TO THE UNIVERSE

Anamaria Borlan este scriitoare de science fiction și fantasy si redactor la Revista CSF editura Pavcon.
Publicații:
Romanul fantasy Aoi tenshi monogatari (Povestirile îngerului albastru) sub numele generic Aripile Albastre, în 10 cărți volumul I (urmează volumul II), Marșul fantomelor, în pregătire la tipar: Mongatlant, Călăreții rasei, Para-arbitrium.
Proză scurtă science-fiction și fantasy publicată în diferite antologii și reviste on line și tipărite, din țară și străinătate. Volum personal de proză scurtă Incidentul Indira.
Este fondatoare al clubului Antares din 1981, club de science-fiction & fantasy Brașov, Organizator al AntareSFest, festival național și internațional anual de SFF, premiat de Consorțiul Cultural Corona ca fiind cel mai bun Proiect Literar si co-organizatoare al Conferinței bilaterale româno-maghiare de literatură și artă SFF, Orașul și stelele, Clubul Antares Brașov și asociația Avana Budapesta.

Anamaria Borlan is a science fiction and fantasy writer and editor at CSF magazine, Pavcon publishing house.
Publications:
The fantasy novel Aoi tenshi monogatari (Stories of the Blue Angel) under the generic name Blue Wings, in 10 books volume I (following volume II), March of the Ghosts, in preparation for printing: Mongatlant, Riders of the Race, Para-arbitrium.
Short science fiction and fantasy prose published in various online and printed anthologies and magazines, from the country and abroad. Personal volume of short prose The Indira Incident.
She is the founder of Antares club since 1981, a science-fiction & fantasy club from Brașov, Organizer of AntareSFest, annual national and international SFF festival, awarded by the Corona Cultural Consortium as the best Project Literary writer and co-organizer of the Romanian-Hungarian bilateral conference SFF literature and art, the City and the stars, the Antares Brașov Club and the Avana Budapest association.

ANAMARIA BORLAN

DR JÖRG MATTHIAS DETERMANN

Jörg Matthias Determann este profesor asociat de istorie la Virginia Commonwealth University din Qatar și editor asociat al Review of Middle East Studies. Deține un doctorat la Școala de Studii Orientale și Africane, Universitatea din Londra și două diplome de masterat de la Universitatea din Viena.
Este autorul a patru cărți, inclusiv "Islam, Science Fiction and Extraterrestrial Life and Space Science and the Arab World". În prezent, scrie o carte despre istoria mișcării pentru echitate, diversitate și incluziune în astronomia modernă.

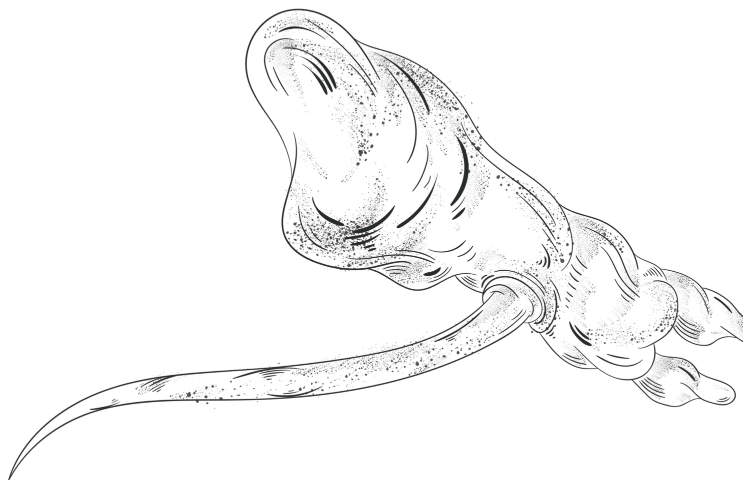
Jörg Matthias Determann is Associate Professor of History at Virginia Commonwealth University in Qatar. He also serves as an Associate Editor of the Review of Middle East Studies. He holds a doctorate from the School of Oriental and African Studies, University of London, and two master's degrees from the University of Vienna.
He is the author of four books including Islam, Science Fiction and Extraterrestrial Life and Space Science and the Arab World. He is currently writing a book about the history of the movement for equity, diversity and inclusion in modern astronomy.

Andrew Adamatzky este profesor de Unconventional Computing la UWE, Bristol în Marea Britanie. Interesele sale de cercetare includ calculul non-standard, informatica teoretică, inteligența artificială și dinamica mulțimilor, biologia și psihologia matematică și științele neliniare. Activitatea sa recentă include descoperirea limbajului ciupercilor prin activitatea lor electrică, circuite de calcul în medii excitabile și mucegai de slime. Lucrările lui de artă despre proiectarea computerelor din mucegaiul de slime P. polycephalum au fost publicate în „Silence of Slime Mould" (Luniver Press, 2014). Andrew a fost printre figurile cheie din filmele documentare „The Creeping Garden" (2014, Marea Britanie) și „The Blob" (2019, Franța).

Andrew Adamatzky is Professor of Unconventional Computing at UWE, Bristol, UK. His research interests include non-standard computation, theoretical computer science, artificial intelligence and crowd dynamics, mathematical biology and psychology, and nonlinear sciences. His recent work has included development of discovering language of fungi via their electrical spiking activity, computing circuits in e xcitable media, and slime mould. His art works on design of computers from living slime mould P. polycephalum have been published in `Silence of Slime Mould' (Luniver Press, 2014). He was amongst key figures in the documentary movies `The Creeping Garden' (2014, UK) and `The Blob' (2019, France).

ANDREW ADAMATZKY

STANLEY CHEN QUIFAN

Chen Qiufan (alias Stanley Chan) este un autor chinez de ficțiune speculativă, traducător, producător creativ și curator. Este vicepreședinte al Comitetului Science Fiction al Asociației Scriitorilor Chinezi, președinte de onoare al Asociației Scriitorilor Chinezi de Science Fiction, lider cultural al Forumului Economic Mondial (2018/2019), Asia 21 Society Young Leader (2022) și face parte din Xprize. Consiliul Consultativ al Fundației Science Fiction. Printre lucrările sale se numără romanul "Waste Tide" și, în colaborare cu Kai-Fu Lee, cartea "AI 2041: Ten Visions for Our Future". În prezent, locuiește în Chateau de Lavigny, Elveția, ca scriitor rezident al Pro Helvetia.

Chen Qiufan (a.k.a. Stanley Chan) is an award-winning Chinese speculative fiction author, translator, creative producer, and curator. He is Vice president of Chinese Writers Association Science Fiction Committee, honorary president of the Chinese Science Fiction Writers Association, Culture Leader of World Economic Forum(2018/2019), Asia 21 Society Young Leader (2022), and has a seat on the Xprize Foundation Science Fiction Advisory Council. His works include the novel Waste Tide and, co-authored with Kai-Fu Lee, the book AI 2041: Ten Visions for Our Future. He currently lives in Chateau de Lavigny, Switzerland as writer-in-resident of Pro Helvetia.

"Din adâncul Pădurii Antenelor se ridică spre stele și galaxii îndepărtate o undă radio care a rămas în istoria căutării posibilelor civilizații extraterestre sub denumirea de Mesajul Arecibo."

"From the depths of the Forest of Antennas, a radio wave rises to the distant stars and galaxies, which has remained in the history of the search for possible extraterrestrial civilizations under the name of the Arecibo Message."

ANAMARIA BORLAN

THE ARECIBO MESSAGE

Islamul este adesea asociat cu trecutul: practici tradiționale, scripturi antice și o lungă istorie a civilizației. Cu toate acestea, artiștii și oamenii de știință din lumea musulmană contemporană au creat și ei viziuni extrem de ambițioase orientate spre viitor. Aparent paradoxal, imaginația lor curajoasă și eliberată a fost încurajată de lecturi ale Coranului și facilitate de politica autoritară.

"Islam is often associated with the past: traditional practices, an ancient scripture and a long history of civilization. However, artists and scientists in the contemporary Muslim world have also created wildly ambitious future-oriented visions. Seemingly paradoxical, their brave and liberated imagination has been encouraged by literal readings of the Koran and facilitated by authoritarian politics."

DR JORG MATTHIAS DETERMANN

ISLAMIC FUTURES

THE X-FILES.

ECOLOGICAL DISASTER IN AN INDUSTRIAL WONDERLAND

IRINA PETROVA ADAMATZKY

"Lumea mea este un univers de tehnologie vie, este lumea în care realitatea și fantezia armonizează și oscilează la unison cu gândurile mele, unde creații din lumile sci-fiction coabitează cu mostre din lumea animată. Societatea umană se confruntă cu provocări fără precedent pentru a reduce impactul asupra mediului de către tehnicile de consum actuale. Unde îmbunătățirile convenționale incrementale la stilurile actuale de viață și, cel mai important, stilurile de gândire, pot fi realizate, beneficiile nete sunt adesea mult depășite de cerințele creşterii rapide a populației şi urbanizarii. Pe fundalul acestei drame sociale enorme, este imperativ să explorăm abordări alternative, neconvenționale, pentru schimbarea înțelegerii umane a lumii și a creaturilor care o populează, pentru a imagina o schimbare de paradigmă a modului în care ne imaginăm aprovizionarea, procesarea și consumul produselor și materialelor, pentru a le modela într-un mod durabil. Lucrările mele de artă urmăresc să schimbe paradigma și stilul de gândire, prin aducerea viselor în realitate și realitatea în vise."

"My world is a universe of living technology, the world where reality and fantasy harmonize and oscillate in unison with my thoughts, where creations of sci-fiction worlds cohabit with samples of the animate world. Human society faces unprecedented challenges to reduce the environmental impact of current consumption techniques. Where incremental conventional improvements to current styles of living, and, most importantly, styles of thinking, can be realized, the net benefits are often far outstripped by the demands of rapidly increasing population growth and urbanization. Against the backdrop of this enormous societal drama, it is imperative to explore alternative, unconventional approaches towards changing human apprehension of the world and creatures populating it, to envision a paradigm shift in how we imagine sourcing, processing and consumption of the products and materials, to shape these in a sustainable way. My artworks aim to shift the paradigm and the style of thinking, by bringing dreams into reality and the reality into the dreams."

"Mucegaiul, ciupercile și zooglea sunt substraturi vii fără sistem nervos, totuși sunt capabili să cunoască informațiile, să recunoască spațiile stimulatoare, să construiască cunoștințe și să dezvolte înțelepciunea, simțirea, maparea deciziilor, învățarea, raționamentul,capacitățile de a crede,de a fi eronat,de a arăta sentimente și stări emoționale. Vom prezenta rezultatele experimentelor de laborator cu mucegai, ciuperci și zooglea care demonstrează modele bogate de activitate electrică asemănătoare neuronilor în aceste substraturi vii.

Arătăm că tiparele activității electrice se schimbă ca răspuns la stimularea mecanică, optică și chimică. Noi speculăm că creaturile fără creier încă folosesc trenuri de vârfuri electrice asemănătoare creierului pentru a face schimb de informații între părți îndepărtate ale corpului lor, pentru a implementa fuziunea senzorială și pentru a lua decizii. Încheiem discuțiile făcând paralele între modelele de activitate electrică a ciupercilor și proprietățile statistice ale limbajului uman. Semantica de bază a potențialului limbaj fungic este prezentată în grafice probabilistice de tranziție."

Slime mould, fungi and zooglea are living substrates without a nervous system yet they are capable of acquaintance of information, recognition of stimulatory spaces, building up knowledge, and developing wisdom, sensing, decision mapping, learning, reasoning, believing, being erroneous, showing feeling and emotional states. We will present results of laboratory experiments with slime mould, fungi and zooglia which demonstrates rich patterns of neuron-like electrical activity in these living substrates.

We show that patterns of the electrical activity are changing in response to mechanical, optical and chemical stimulation. We speculate that the creatures without brains are still using brain-like trains of electrical spikes to exchange information between distant parts of their bodies, to implement sensorial fusion and to make decisions. We conclude the talks by drawing parallels between patterns of electrical activity of fungi and statistical properties of human language. Basic semantics of potential fungal language is presented in probabilistic transition graphs.

ANDREW ADAMATZKY

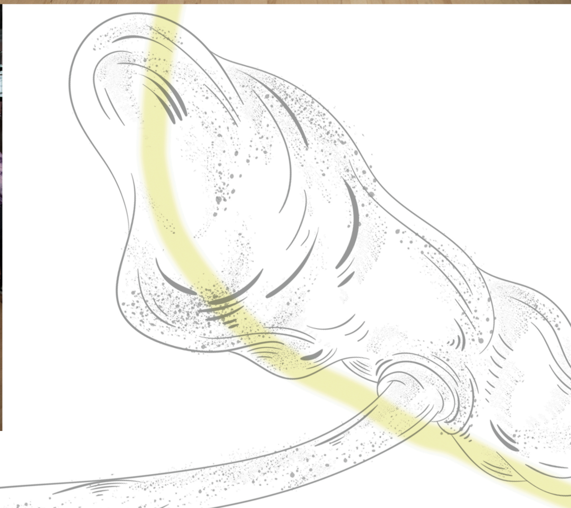
NEUROSCIENCE OF SLIME MOULD, FUNGI AND ZOOGLEA

THINK BEYOND: HOW CAN WE DESIGN THE FUTURE WITH SCIENCE FICTION?

"Prin colaborarea pe - AI2041: Zece viziuni pentru viitorul nostru- realitatea se accelerează spre un incert și fragil viitor. Cum poate povestirea să-i ajute pe oameni să-și remodeleze mentalitatea în mod constructiv si reflexiv cu gândire dincolo de toate binaritățile și limitele. Care este cea mai bună atitudine pentru a îmbrățișa epoca viitoare a coexistenței om-mașină? Science-fiction ar putea fi răspunsul."

"Through the collaboration on - AI2041: Ten visions for our future - the reality accelerates towards an uncertain and insecure future. How can story-telling help people reshape a reflexive and constructive mindset with thinking beyond all the binaries and boundaries. What is the best attitude to embrace the forthcoming era of human-machine co-existence? Science fiction might be the answer."

STANLEY CHEN QUIFAN

SPACESHIP SOUND HABITAT

Waka X (Felix Petrescu) face parte din Makunouchi Bento, un duo de muzică electronică experimentală din Timișoara cu o perspectivă vastă asupra muzicii.

Waka X (Felix Petrescu) is the half part of Makunouchi Bento, an experimental electronic music duo from Timisoara with a vast perspective on music.

FELIX PETRESCU

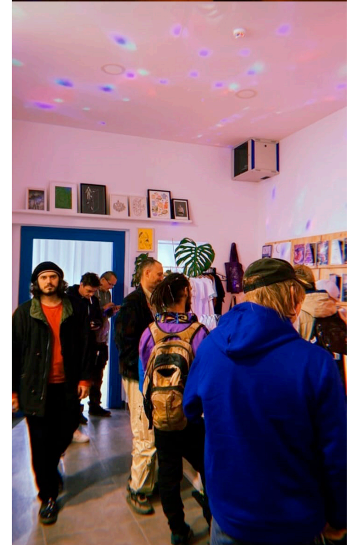
ERIK KUN

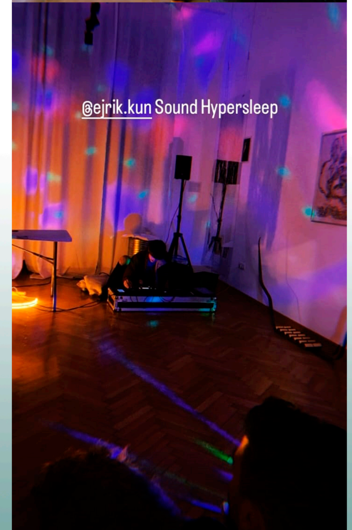
Lucrător vizual și compozitor, momentan investit în direcția muzicii și a cinematografiei independente, co-creator al spațiului “Kosmos DIY” din Timișoara.

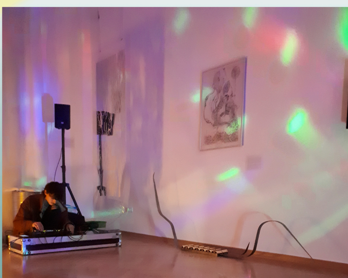
Visual worker and composer, currently focusing on independent music- and filmmaking, co-creator of “Kosmos DIY” space in Timișoara.

HYPERSLEEP SOUND

Bogdan „Otaku” Gorgăneanu

CozZzmonautica 2022 - Pădurea Antenelor a găzduit și o lansare specială - Visul Cosmic / 宇宙の夢, un proiect de casete muzicale de omagiu și inspirație de la artiștii români de muzică electronică Avangarde (1966-1988: Adrian Enescu, Rodion G.A., Florian din Transilvania, Zoltan Borșan, 1988). , Lucian Metianu, Theodor Grigoriu, Dinu Petrescu și Octavian Nemescu) și creatorilor filmului anime japonez „Magnetic Rose” (1995) (Satoshi Kon, Katsuhiro Otomo și Koji Morimoto).

CozZzmonautica 2022 - Forest of Antennae also hosted a special release - Cosmic Dream / 宇宙の夢, a tribute and inspiration music cassette project from the Romanian Avangarde Electronic Music Artists (1966-1988: Adrian Enescu, Rodion G.A., Florian din Transilvania, Zoltan Boros, Lucian Metianu, Theodor Grigoriu, Dinu Petrescu and Octavian Nemescu) and to the Japanese anime film "Magnetic Rose" (1995) creators (Satoshi Kon, Katsuhiro Otomo and Koji Morimoto).

COSMIC DREAM

Andrea Pătroi

DELIKAT ESSEN

Delikat Essen pregătește instalații gastronomice folosind în principal plante.
Se referă întotdeauna la context, lucrează cât mai mult cu ingrediente din proximitate și încearcă să creeze situații sustenabile prin toate acțiunile sale.
Delikat Essen este numele pe care Andreea l-a pus echipei pe care o formează atunci când gătește în mod (în spațiul) public.

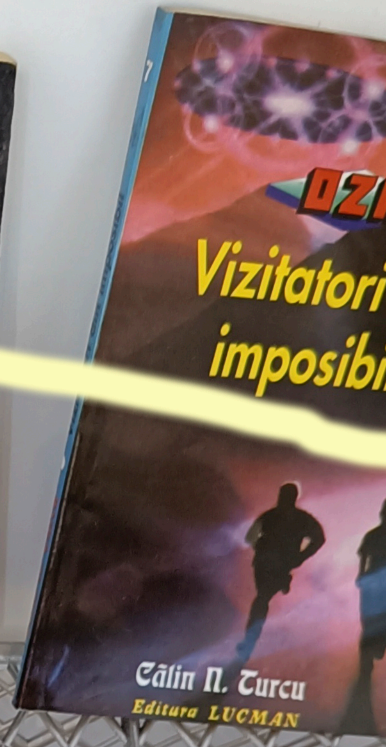
Delikat Essen prepares gastronomic installations using mainly plants.
It always refers to the context, works as much as possible with local ingredients and tries to create sustainablesituations through all his actions.
Delikat Essen is the name that Andreea gave to the team she forms when she cooks in public (in the spaces).

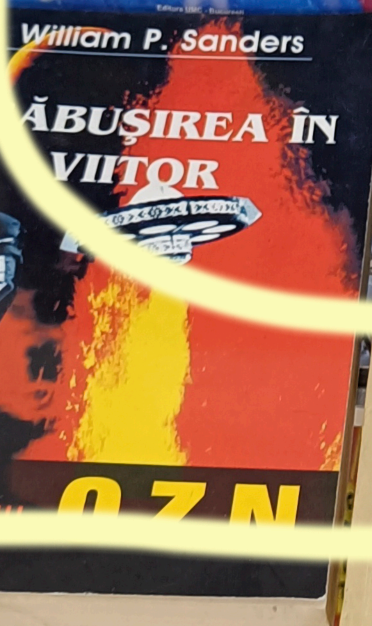

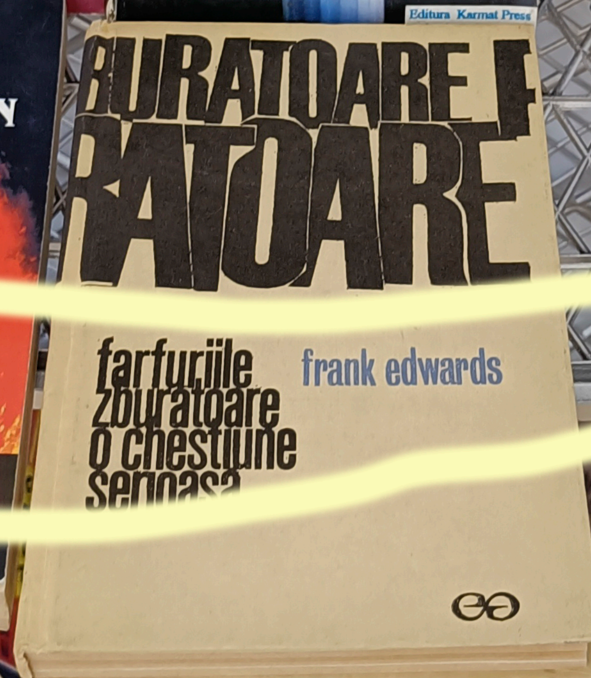

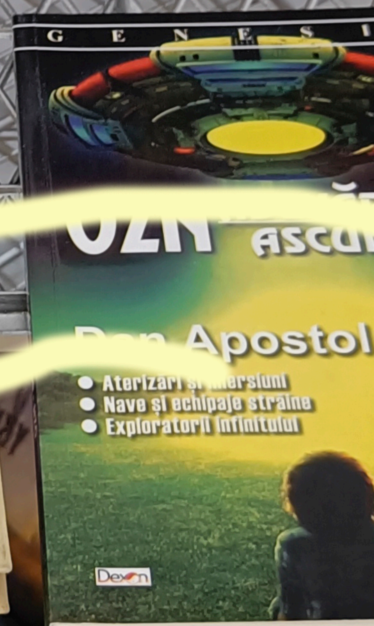

Nica
REALITATE
FARFURIILE

OZN
trecut, prezent, viitor
Editura Karmat Press

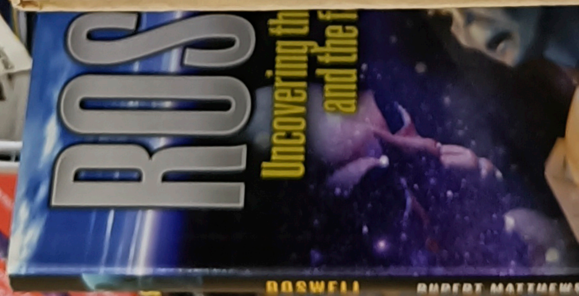

Vizitatori
Călin N. Turcu
Editura LUCMAN

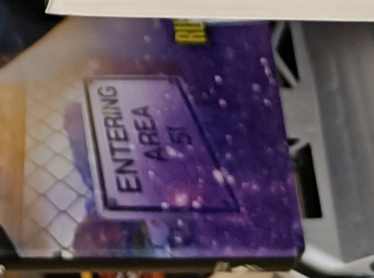

William P. Sanders
VIITOR
O Z N

farfuriile
zburatoare
o chestiune
serioasa
frank edwards

G E N E S
Dan Apostol
Nave și echipaje străine
Exploratorii infinitului
Dexon

Horia Matei
ENIGMELE

ROSWELL
RUPERT MATTHEWS

ENTERING
AREA
51

ANDREA MIKYSKA

Andrea Mikyska explorează modul în care simulările digitale pot fi folosite pentru a crea realități alternative și speculative și implicațiile lor tehnologice, ecologice și culturale. Lucrările ei abordează legăturile dintre probleme de mediu și tehnologiile digitale, folosind în primul rând programe 3D ca metodă de mediere.

"În calitate de artist video, încerc să răspund la întrebări despre ecologia identității umane – întrebări precum: cum ne afectează obiectele din viața noastră ritualul zilnic; cum ne influențează schimbarea într-un loc experiența cu privire la acesta; și ce afectează relațiile noastre cu alți oameni, organisme, sisteme informatice și tehnologia actuală viețile noastre".

Andrea Mikyskaexplores how digital simulations can be used to create alternative and speculative realities and their technological, ecological, and cultural implications. Her work addresses links between environmental grief and digital technologies, primarily using 3D programs as a method of mediation.

"As a video artist, I seek to answer questions about the ecology of human identity – questions such as: how do objects in our lives affect our daily ritual; how does change in a place influence our experience of it; and what do our relationships with other people, organisms, computer systems and current technology affect our lives".

ANDREI ARION

Arion Andrei trăiește și lucrează în București. A absolvit programul de licență al Facultății de Arte și Design Timișoara, secția Foto-Video, dar practica lui artistică este predominata de sculptură și instalație. În 2021 a expus la Galeria Jecza într-un summer show numit Light clarity avocado salad in the morning, iar în 2022 a făcut parte din expoziția At the edge of the world de la Fundația Art Encounters.

"Sunt interesat de conexiunile dintre anumite evenimente și amintiri ale propriului trecut și perspectiva absurdă a unui alter ego aflat încă în perioada copilăriei. Lucrările mele sunt niște unelte imaginare care au un scop foarte precis, dar sunt realizate în așa fel încât să pună o grămadă de piedici atunci când vine vorba despre atingerea acelui scop."

Arion Andrei lives and works in Bucharest. He studied Photography and Video Art at The Faculty of Art and Design Timisoara. His practice revolves around sculpture and installation. In 2021 he exhibited at the Jecza Gallery, Timisoara in the summer show Light Clarity Avocado Salad in the Morning and in 2022 he was part of the group show At the Edge of the World at The Art Encounters Foundation, Timișoara.

"I am interested in the connection between memories and experiences from my own past as well as the absurd perspective of an alter ego that is trapped in a childlike way of thinking. My sculptures are constructed as imaginary tools with precise purposes, yet made in such a way that highlights a lot of obstacles when trying to achieve said purposes."

ALEXANDRA MOCAN

Alexandra Mocan trăiește și lucrează în Cluj-Napoca, oraș în care a absolvit masteratul în pictură, unde co-fondează MATCA artspace in 2017. Obișnuită să producă lucrări și evenimente de artă cu mijloace și resurse puține, găsește de obicei inspirație în limitările domeniului. Consideră eșecul un aspect important al procesului său de lucru, acesta fiind o temă redată recurent în practica sa. Lucrările ei tratează multiple medii – de la text, intervenții în spațiu, video, sunet, obiect, sculptură, desen, pictură – și preferă producția acestora în circumstanțe site/context-specific. Caută în lucrările sale să exprime banalul și stângacii cotidiene, care privite atent, par să cuprindă orice: memorie, spațiu, frică, furie, vină, degradare, declin, frumos, clișee, conexiuni, ironie, convenții (...) Este una din inițiatorii și curatorii Rubik, un proiect dedicat inițiativelor de artă care au rămas fără spațiu în urma procesului de gentrificare. În practica sa este de asemenea interesată de cum se definește arta în funcție de locul în care aceasta se intamplă.

Alexandra Mocan lives and works in Cluj-Napoca, where she graduated an MA in painting and co-founded MATCA artspace. Adapted to develop projects out of few resources, she seeks from limitations driving points for her inspiration. She sees failing as an important aspect of her working process, and a constant theme she displays. Her works range between many media – from text, space interventions, video, sound, object, sculpture, drawing, painting – and usually prefers to produce her works in site/context-specific circumstances. She usually questions the matter of quotidian emptiness, which under a closer look seems to be filled with everything: memory, space, fear, anger, guilt, nothingness, decay, beauty, poetry, irony, clichés, connections, conventions (...) Last year she initiated and co-curated Rubik, a project dedicated to offering space for art initiatives which no longer have a space where to develop their programs - most of them affected by the growth of the real estate market. She is also interested in her projects in how art is defined by the place where it `happens`.

CSILLA BARTUS

Bartus Csilla locuiește la Budapesta și lucrează atât în România, cât și în Ungaria. Absolvent al Universității de Artă și Design Cluj-Napoca din cadrul Facultății de Arte Plastice, secția de artă grafică cu specializare în psihopedagogie. Între timp și-a adunat câteva abilități în fotografie, artă digitală și design grafic, de cândva a trecut de la 2D la 3D, o orientare către obiect și instalare. Interdisciplinaritatea și experimentele sunt nucleul proceselor ei rizomatice. Are o mare fascinație asupra modului în care totul este interconectat și asupra modului în care diferitele părți pot rezona, căutând puncte de ancorare care să le conecteze în moduri care pot dezvălui, reflecta, conserva, pentru a crea un dialog sau o poveste. Ea observă și explorează în principal ce înseamnă a fi uman și/sau non-uman în _andscapes, termen folosit de ea pentru a rezuma multitudinea de peisaje. (Teoria celor 5 scape a lui Arjun Appadurai + altele).

Bartus Csilla lives in Budapest and works both in Romania and in Hungary. Graduated from the University of Art and Design Cluj-Napoca from the Faculty of fine art, graphic art department with a minor in psychopedagogy. Meanwhile she gathered some skills in photography, digital art and graphic design, since some time she moved from 2D to 3D, an orientation towards object and installation.
Interdisciplinarity and experiments are the core of her rhizomatic processes. Has a big fascination on how everything is interrelated and how different parts can resonate, searching for anchor points to connect them in ways that can reveal, reflect, preserve, to create a dialogue, or a story. She mainly observes and explores what it means to be human and/or non-human in the _and-scapes, a term used by her to summarise the multitude of scapes. (Arjun Appadurai's 5 scapes theory + others).

DARIA PUGACHOVA

Daria Pugachova s-a născut la Rivne, Ucraina. A studiat arhitectura la Universitatea Națională de Construcție și Arhitectură din Kiev. 2013–2019 a cântat la tobe în trupa Panivalkova. În 2019, muzicienii s-au despărțit și Daria s-a scufundat în domeniul artei contemporane. Lucrează cu performance, artă video și artivism. În proiectele sale, Daria folosește practici participative pentru a uni o comunitate și pentru a integra arta în viața de zi cu zi.

Daria Pugachova was born in Rivne, Ukraine. She studied architecture at Kyiv National University of Construction and Architecture. 2013–2019 she played the drums in Panivalkova band. In 2019 musicians split up and Daria dived into the contemporary art field. She works with performance, video art and artivism. In her projects, Daria uses participatory practices to unite a community and integrate art into daily life.

GABRIEL MAGER & MALINA BRATU

Gabriel Mager a fost absolvit de Facultatea de Litere din Timișoara și își petrece timpul închis în apartament, unde se învârte în cercuri, în căutarea cercului perfect. Într-o zi, a realizat că nu există cercul perfect, și că nici măcar nimburile care înconjoară capetele sfinților nu sunt cercuri perfecte, ci doar par astfel ochilor noștri din cauza distanței prea mari dintre omenesc și divin, dar era prea târziu pentru că nu s-a putut opri din învârtit, devenind el însuși un cerc în jurul căruia se învârtea.

Mălina Bratu, vstudiază arhitectura în atelierele din Mincu sau pe străzile din București, unde se pierde de cele mai multe ori.

Gabriel Mager spends his time locked in his apartment, where he spins in circles, looking for the perfect circle. One day he realized there is no such thing as the perfect circle, and that even the halos surrounding the heads of the saints are not perfect circles and only appear so to our eyes because of the great distance between the human and the divine, but it was too late, because he could not stop spinning, becoming himself a circle around which he spun.

Mălina Bratu, studies architecture in workshops in Mincu or on the streets of Bucharest, where she gets lost most of the time.

ECOLOGICAL GYRE THEORY

Chantelle Mitchell (VIC/Viena) și Jaxon Waterhouse (NT) sunt cercetători și scriitori din așa-numita Australia, care lucrează în medii academice și de artă contemporană prin proiectul lor de cercetare Ecological Gyre Theory. Împreună, au prezentat expoziții care implică confluența râurilor și mareele înalte pentru ARI Sawtooth; cutremure, alunecări de teren și mișcarea pământului pentru Spectrum, Universitatea Edith Cowan și Rubicon ARI; industria de vânătoare de balene și petrocultură pentru Sawtooth ARI și Cool Change Contemporary; comunicare prin oceane și loc cu semafor pentru FELTspace; și o expoziție care extinde investigațiile lor în mișcarea geologică și materia interstelară pentru Universitatea din Melbourne.

Chantelle Mitchell este o cercetătoare angajată în științe umaniste ale aerului și mediului pentru Universitatea din Viena. Ea are o experiență vastă în artele vizuale, lucrând în capacități curatoriale, de programare și administrative pentru organizații precum Universitatea din Melbourne, Centrul de Artă Bundoora Homestead, Galeria de Artă Lawrence Wilson, Galeria Anna Pappas și Galeria Seventh.

Jaxon Waterhouse este un artist care trăiește în Țara Pintupi necedată din Teritoriul de Nord. Alături de munca sa cu Chantelle, este membru al Consiliului de Navigație, care a prezentat o serie de lucrări în spațiile contemporane. El este editorul Heart of Hearts Press, care a avut numeroase publicații și cărți de artist între 2020 și 2022 și a prezentat expoziții personale în toată Australia.

Chantelle Mitchell (VIC/Vienna) and Jaxon Waterhouse (NT) are researchers and writers from so-called Australia, working across academic and contemporary arts settings through their research project Ecological Gyre Theory. Together, they have presented exhibitions engaging with the confluence of rivers and high tides for Sawtooth ARI; earthquakes, landslides and the movement of the earth for Spectrum, Edith Cowan University, and Rubicon ARI; the whaling and petroculture industries for Sawtooth ARI and Cool Change Contemporary; communication across oceans and place with semaphore for FELTspace; and an exhibition extending their investigations into geologic movement, and interstellar matter for the University of Melbourne.

Chantelle Mitchell is a researcher engaged in air and environmental humanities for the University of Vienna. She has extensive experience across the visual arts, working in curatorial, programming and administrative capacities for organisations including the University of Melbourne, Bundoora Homestead Arts Centre, the Lawrence Wilson Art Galley, Anna Pappas Gallery and Seventh Gallery.

Jaxon Waterhouse is an artist living on unceded Pintupi Country in the Northern Territory. Alongside his work with Chantelle, he is a member of the Council of Navigation, which has presented a number of works within contemporary spaces. He is the editor of Heart of Hearts Press, which has seen numerous publications and artist books between 2020 and 2022, and has presented solo exhibitions across Australia..

HANNA HUSBERG & AGATA MARZECOVA

Towards Atmospheric Care este o colaborare de cercetare pe termen lung între artista vizuală Hanna Husberg din Stockholm și cercetătoarea interdisciplinară din Tallinn Agata Marzecova, care explorează aerul ca un fenomen cultural, natural situat în legătura dintre media, știință și mediere tehnologică. Folosind ca mijloc de exprimare instalația, performance -ul, scrierea și analiza critică, proiectul examinează granițele care se suprapun între estetica, știința și politica aerului și atmosferei. Pe lângă rezultatele artistice și academice, duo-ul promovează abordări pedagogice interdisciplinare, inclusiv predarea comună la Academia Estonă de Arte, precum și ateliere de co-învățare (Heavens Field_Notes, 2019; Fantasies of Seamless Interoperability, 2021; How to care for air? Laboratorul de gândire, 2022). Colaborarea lor a fost susținută de Campusul Technosphere (HKW Berlin, 2016), The Seed Box (Colaboratorul Mistra-Formas, 2017), Bernadotte Fellowship (Academia Regală Suedeză de Arte Frumoase, 2019-20), Fundația Kone (2020-22).), și mai multe rezidențe.

Towards Atmospheric Care is a long-term research collaborative between Stockholm-based visual artist Hanna Husberg and Tallinn-based interdisciplinary researcher Agata Marzecova which explores air as a natural cultural phenomenon situated in the nexus of media, science and technological mediation. Using installation, performance, writing and critical analysis, the project examines the overlapping boundaries between the aesthetic, science and politics of air and atmosphere. In addition to artistic and academic outcomes, the duo advances interdisciplinary pedagogic approaches, including joint teaching at the Estonian Academy of Arts as well as co-learning workshops (Heavens Field_Notes, 2019; Fantasies of Seamless Interoperability, 2021; How to care for air? Thinking lab, 2022). Their collaboration has been supported by the Technosphere Campus (HKW Berlin, 2016), The Seed Box (Mistra-Formas Collaboratory, 2017), the Bernadotte Fellowship (Royal Swedish Academy of Fine Arts, 2019-20), Kone Foundation (2020-22), and several residencies.

Silvia Moldovan abordează teme ce au de-a face cu natura, animalele, impactul oamenilor asupra naturii și animalelor, nevoi personale, locuri. Nu folosește simboluri, nu folosește metafore. Lucrările ei sunt exact lucrurile despre care vorbesc imaginea, titlul sau textul suplimentar și nu au nimic religios în ele.

Toate lucrările ambigue, din a căror imagine, titlu sau text nu se poate obține un mesaj sau subiect clar, au apărut dintr-o nevoie personală a absurdului (ca reacție la lumea din jurul meu sau la propria mea seriozitate) sau din vise.

Locuiește și lucrează intr-un adapost / parc sanctuar pentru păsări numit Sepale (sepale.ro), lângă Timișoara.

Silvia Moldovan's themes have to do with nature, animals, the impact of humans on nature and animals, personal needs, places. She dose not use symbols, She dose not use metaphors. Her works are exactly the things that the image, the title, or the additional text talk about and have nothing religious in them.

All the ambiguous works, from whose image, title, or text you cannot get a clear message or subject, have appeared from a personal need of the absurd (as a reaction to the world around me or my own seriousness) or from dreams.

She lives and works in a park / sanctuary for birds called Sepale (sepale.ro), near Timișoara.

Maria Martelli scrie și cercetează către o lume anti-specistă, feministă, queer și post-capitalistă. Cel mai recent, a publicat „Povestea scroafei și a devenirii umane", ilustrată de Otilia Jakab (Hecate, 2022), alte povești de-ale ei se regăsesc în câteva antologii și zine. Împreună cu Aron Nor și Mina Mimosa, în cadrul just wondering..., creează scurtmetraje și eseuri de animație menite să pună sub semnul întrebării status quo-ul. Este interesată de explorarea imaginarelor multispecii și a coexistenței cu alte animale. Și... Îi place să vadă plantele crescând și câinii dormind.

Maria Martelli writes and researches towards an anti-speciesist, feminist, queer and post-capitalist world. Most recently, she published "The Story of the Sow and of Becoming Human," illustrated by Otilia Jakab (Hecate, 2022), other stories of mine can be found in a few anthologies and zines. Together with Aron Nor and Mina Mimosa, within just wondering..., she creates short films and animated essays aimed at questioning the status quo. She is interested in exploring multispecies imaginaries and coexistence with other animals. And... she loves watching plants grow & dogs sleep.

„Marina Oprea imaginează în proiecte care se articulează ca instalații sau intervenții în spațiu, de multe ori performative sau rezultate din interacțiuni performative cu materialul și procesul artistic, structuri, dinamici și scenarii distopice, generate de suprapunerile unui eu în același timp generic și interior cu un mediu pe care îl transformă, alterând-ul." Mălina Ionescu

Marina Oprea (n.1989) trăiește și lucrează la București. Lucrările ei de artă pornesc dintr-o fascinație pentru observarea și deconstruirea modului în care se conturează o identitate, fie că vorbim de oameni, locuri, obiecte, în relație cu societatea patriarhală, lumea artei și/sau a propriilor poziționări personale. Proiectele sale sunt adesea colaborative și apelează la medii artistice variate precum performance art, ready-made, video, land-art sau instalație. Recent, a devenit interesată de tot ce ține de fosile, ruine, rămășițe ale unor ere demult apuse, alături de teorii transumaniste și speculații asupra viitorului foarte îndepărtat.

"In her works, articulated as installations, performative interventions in the public space or results from performative interactions with the artistic material and process, Marina Oprea envisions dystopian structures, dynamics and scenarios generated by the juxtaposition of a self that is at once generic, yet personal, with an environment that becomes altered, transformed." Mălina Ionescu

Marina Oprea (b.1989) is an artist living and working in Bucharest. Her works stem from a fascination for observing and deconstructing the ways in which an identity is shaped, be it that of people, places, objects, in relation to the patriarchal society, the art world and/or her own personal stances. Her projects are often collaborative and make use of various artistic mediums such as performance art, ready-made, video, land-art or installations. She has recently garnered interest for all things pertaining to fossils, ruins, remains of long forgotten eras, along with transhumanist theories and speculations on the far-away future.

NAVA C2

Nava C2 trăiește și lucrează în Timișoara. Grupul desfășoară acțiuni și proiecte colaborative, non-ierarhice, multidisciplinare, spațiale, temporare și continue. Grupul lor este unul static sau în mișcare, prezent și absent, adesea situat jos, cu excepții din timp în timp.

The Nava C2 lives and works in Timișoara. The group carries out collaborative, non-hierarchical, multidisciplinary, spatial, temporary and continuous actions and projects. Their group is a static or moving one, present and absent, often located low with time to time exceptions.

GALERIA NICPONIEJ

Galeria NIcponiej este o inițiativă de jos în sus care a fost creată în noiembrie 2021 de 5 fete, colege de cameră și prietene, care împart un spațiu comun de locuit într-o casă din Karlovice, Wroclaw în Polonia. Ele au angajat mansarda vechiului apartament in spațiu de realizare a conceptelor lor de evenimente artistice și muzicale. În prezent, „nucleul" include: Adrianna Dąbrowska, Agata Horwat și Julia Szoblik, dar sunt deschise să colaboreze cu personalități noi. Ele cooperează cu colectivul Wkurvv și cu alte persoane conectate cu spațiul cultural din Wroclaw. Grupul are afinități către diverse forme de activitate, de la evenimente performative până la concerte grindcore. „Nicponiej" înseamnă nimic-după-ea, dar prin același mijloc pune întrebarea ce este acum și ce nu există și ce ar putea fi dacă nu există nimic.

NIcponiej Gallery is a bottom-up initiative which was created in November 2021 by 5 girls, room-mates and friends, who share a common living space in a house in Karlovice, Wroclaw in Poland. They engaged the attic of the old apartment house under the space of realization of their concepts of artistic and musical events. Currently the "core" includes: Adrianna Dąbrowska, Agata Horwat and Julia Szoblik, but they are open to collaborate with new personalities. They cooperate with Wkurvv collective and other people connected with Wroclaw's cultural space. They are open to various forms of activity, from performative events to grindcore concerts. "Nicponiej" means nothing-after-her, but by the same means asks the question what is now and what is not there, and what could be if there is nothing.

POP GAVRIL

Gavril Pop (n.1998), artist, trăiește și lucrează în Timișoara.

Gavril Pop (born 1998), artist, lives and works in Timișoara.

CENACLUL SEFEU

Cenaclul Sefeu a fost un club început în anii 90, în jurul sălilor de jocuri pe computer infestate cu difuzoare din vechiul Orașul Stalin (Brasov), România - cu membrii săi adânc înrădăcinați în tradiția coreeană Starcraft Broodwar, evoluția captivantă a meta, splendid microing, SCV. exercițíi, ling rushing muta kiting și dick sucking, pentru că toți jucătorii sunt foarte, foarte gay. Dar și foarte ascunși.
Cenaclul Sefeu a produs fanzine științifico-fantastice, benzi desenate și prelegeri audio concentrate pe posibilitatea ca planeta Pământ să fie foarte gay frate.
Membrii de bază ai acestui club sunt strict anonimi, iar biografiile lor sunt sigilate.

Cenaclul Sefeu was a club started in the nineties, around the loudspeaker infested pc-gaming halls of the ancient Orașul Stalin(Brasov), Rumania - with its members deeply entrenched in Starcraft Broodwar korean lore, the captivationg evolution of meta, splendid microing, SCV drills, ling rushing muta kiting, and dick sucking, because all gamers are very very gay. But also very closeted.
Cenaclul Sefeu produced science-fiction zines, comics, and audio lectures focused on the possibility that planet earth may well be fucking gay bro.
The core membership of this club is strictly anonymous and their bios are sealed.

VILMOS KOTER

Koter Vilmos (b. 1982, Miercurea Ciuc/Csíkszereda) graduated from the Art and Design University of Cluj. In his works, he researches and critically reinterprets aspects of social and political life, but also those of the everyday universe, in the form of art interventions in public space, performative acts, installations, videos and graphic design

Koter Vilmos (b. 1982, Miercurea Ciuc/Csíkszereda) graduated from the Art and Design University of Cluj. In his works, he researches and critically reinterprets aspects of social and political life, but also those of the everyday universe, in the form of art interventions in public space, performative acts, installations, videos and graphic design.

MIHAI ZGONDOIU

Mihai Zgondoiu este artist, curator și galerist independent cu studii doctorale în domeniul artelor vizuale. Între anii 2014-2021 predă la Universitatea Națională de Arte din București, iar din 2018 la Facultatea de Arte și Design din Timișoara. De asemenea, Mihai a fost inițiator şi coordonator al galeriei Atelier 030202 din București (2009 până în prezent).
În practica sa artistică, oscilează cu lejeritate într-o arie largă de genuri și tehnici vizuale, de la desen, colaj și print experimental, la video-instalații, acțiuni-performance și intervenții urbane. Proiectele sale evocă un spirit critic (și autocritic după caz) față de clișeele de gândire din societatea actuală, parodiind falsele valori și icon-uri create de noile media prin diferite tipuri de propagandă fake news.

Mihai Zgondoiu (b. 1982) is an independent artist, curator and gallerist with a PhD in visual arts. Between 2014-2021 he teaches at the National University of Arts in Bucharest, and from 2018 at the Faculty of Arts and Design in Timișoara. Mihai was also the initiator and coordinator of the „Atelier 030202" gallery in Bucharest (2009 to date).
His artistic practice consists of a variety of genres and techniques, ranging from drawing, collage, experimental print to video installation, performances, and urban interventions. His projects recall critical thinking (as well as self-critical thinking) towards clichés in our current society, mocking its socio-cultural values and icons, which were created by the new media through different kind of fake news propaganda.

MIHAELA VASILIU AKA CHLORYS

Mihaela Vasiliu trăiește și activează în București sub pseudonimul Chlorys, o entitate muzicală și vizuală. A studiat artele vizuale la Departamentul de Imagine Dinamică și Fotografie la Universitatea de Arte București. O mare parte a activității o desfășoară pe scena de clubbing, ca DJ și promoter de party. A pus muzică atât pe scena locală (București, Timișoara, Cluj-Napoca) cât și în străinătate (Berlin, Stockholm, Londra, Lyon, Nantes, Paris). Face parte din familia Queer Night, este artist rezident Shape Platform al ediției din 2017. Din 2016 până în prezent, membru fondator al platformei Corp., împreună cu Cosima Opârtan și Admina, o platformă dedicată susținerii și promovării artistelor și persoanelor care se identifică cu genul feminin și non-binare, preocupate de muzica electronică și cultura asociată acesteia.
Fostă rezidentă a Noods Radio pentru 3 ani, unde se ocupa de show-ul Alien Flora, acum rezidentă la LYL Radio cu show-ul Primordial Soup; împreună cu Corp. au un radio show la radio-ul local Black Rhino, numit Corpcast. A expus de asemenea, în cadrul unor galerii de artă precum Suprainfinit Gallery, Anexa MNAC, Ivan Gallery, Rubik Space și Atelier35.

CHLORYS is a musical & visual entity based in Bucharest, part of Queer Night family, Shape Platform artist in 2017, and since 2016 until present, a founding member of Corp. platform, its main focus on representing and promoting queer identities (trans, nonbinary etc.). She has streched her tentacles also locally, and also internationally, having played shows in Berlin, Stockholm, London, Paris, Lyon, Nantes. She has been a Noods Radio resident for three years in charge of Alien Flora and a host on the local radio Black Rhino together with Corp, hosting a monthly show called Corpcast. Starting 2022 she is a resident of LYL Radio from France, with the show Primordial Soup. Aside from being active on the local clubbing scene, she also tinkers with the visual and sound arts, having had works exhibited in various galleries such as Suprainfinit Gallery, MNAC Anexa, Ivan Gallery, Rubik Space, Atelier35.

MINITREMU ART CAMP #7

Minitremu Art Camp se situează la granița dintre artă și pedagogie, fiind un laborator de experiențe estetice și de dezvoltare creativă, prin care copiii și tinerii pot lua contact cu procese artistice ce generează dialog și reflexie, și îi ajută să-și dezvolte propria viziune despre viață.
E o pedagogie ce continuă tradiția educatorilor constructiviști, unde învățarea bazată pe experiența directă este obiectivul principal, iar arta și gândirea critică pot fi învățate cel mai bine prin întâlnirea cu artiștii contemporani.

Minitremu Art Camp is located on the border between art and pedagogy, being a laboratory of aesthetic experiences and creative development, through which children and young people can make contact with artistic processes that generate dialogue and reflection, and help them develop their own vision of life.
It is a pedagogy that continues the tradition of constructivist educators, where learning based on direct experience is the main objective, and art and critical thinking can best be learned by meeting contemporary artists.

Cozzzmonautica a debutat cu o primă ediție în cadrul secțiunii de Istorie Naturală a Muzeului din Arad în 2006. Edițiile cozzzmonautica s-au desfășurat în diferite orașe din țară (Oradea, Cluj, Timișoara, București) și din afara țării (Berlin, Yogyakarta). Ele au avut loc pe parcursul unei nopți la inițiativa unor organizatori/organizatoare locale care au pus la dispoziție spațiul necesar desfășurării: galerii (Atelier 35), săli de universitate (Universitatea Maghiară Sapientia din Oradea), spații alternative (TamTam), laboratoare multimedia (AltArt Cluj), case private, cluburi (West Germany), spații comunitare de biohacking (Lifepatch), muzee regionale de istorie naturala(Arad). Programul edițiilor precedente a avut ca invitate - invitați artiste și artiști, profesori de fizică, activiști, radio-amatori, bio-hackeri, matematicieni, filozofi, avocați in drept spațial, astronomi, autori și traducători de literatură SF etc. Fiecare ediție a oferit atat un program de prezentari educative și lectures, îmbinat cu filme documentare, expoziții și concerte de somn (coloane sonore special concepute pt inducerea stării de somn).

2018 - Island Universe Lifepatch Org - Yogyakarta Pulau Semesta, Indonesia
2017 - Shipwreck Cosmologies - MISC art center Timisoara
2013 - Jobless on Earth Employed in Space - TamTam alternative cultural center Timisoara
2011 - Ascension Day - West Germany Club Berlin
2007 - Sputnik Spa Adding a Little Bit of Human Touch to the Cold Soviet Outerspace Winter edition - private home of contemporary dancers Manuel Pelmus and Brynjar Bandlien
2007 - Moonwalking edition - Atelier 35 Bucharest
2007 - Astro Philately edition - Altart Foundation Cluj
2006 - Aerodrome Launch edition - Merlin Puppet Theater Timisoara
2006 - “Crash Landing” - Oradea University
2006 - “Cryogenic Sleep to the Origin of the Universe” - Natural History Museum Arad

COZZZMONAUTCA

Cozzzmonautica debuted with a first edition in the Natural History section of the Arad Museum in 2006.
The cozzzmonautica editions were held in different cities in the country (Oradea, Cluj, Timisoara, Bucharest) and outside the country (Berlin, Yogyakarta). They took place over the course of one night at the initiative of some local organizers who provided the necessary space for the event: galleries (Atelier 35), university halls (Universitatea Maghiară Sapientia in Oradea), alternative spaces (TamTam), multimedia laboratories (AltArt Cluj), private houses, clubs (West Germany), biohacking community spaces (Lifepatch), regional natural history museums (Arad). The program of the previous editions had as guests - artists and artists, physics teachers, activists, radio amateurs, bio-hackers, mathematicians, philosophers, space law lawyers, astronomers, authors and translators of sci-fi literature, etc. Each edition offered both a program of educational presentations and lectures, combined with documentary films, exhibitions and sleep concerts (soundtracks specially designed to induce sleep).

CozZzmonautica etse un eveniment inițiat de Ștefan Tiron

Proiectul face parte din Programul Cultural „Timișoara 2023 – Capitală Europeană a Culturii” și este finanțat de Municipiul Timișoara prin Centrul de Proiecte.

Finanțat de
Municipiul Timișoara
prin Centrul de Proiecte

minitremu

THE secret GARDEN

cozzmo